

Houlet

Hobulet 5/2019

Měsíčník MČ Praha 7

3 Potkáváme je	Akční devadesátník Stanislav Koubek
4 Aktivní 7	Vše, co byste měli vědět
9 What's up	Výběr zpráv v angličtině a ukrajinském
10 Téma	Půlstoletí botanické zahrady v Troji
14 Rozhovor	Nejen o programování s makeITtoday
17 Komunita	O jedné vile kousek od magistrály
18 Kulturní přehled	Přehled kulturního dění na Sedmíčce
20 Kultura	Pozvánky na zajímavé kulturní akce
22 Info	Důležité informace k volbám
23 Zaostřeno	Novinky ze školství - participativní rozpočet
24 Rozvoj	Finanční příspěvky od developerů
28 Hyde Park	Názory zastupitelů
30 Archiv	Historie holešovických jatek
32 Dětem	Poznáte luční kvítí?
33 Stalo se	Co se stalo v dubnu a nemělo by vám ujít
34 Info	Další praktické informace

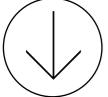
Tak to vidí

Ondřej Basjuk (*1983)

původem domažlický rodák je malíř a grafik, který vystudoval Fakultu designu a umění Západočeské univerzity v Plzni a Akademii výtvarných umění v Praze. Vystavoval v pražské Galerii Jelení, Galerii KIN Jídelna, Entrance Gallery, v brněnské Fait Gallery nebo v galerii Altán Klamovka. Pro Hobulet ilustroval rubriku Téma.

Jiří Thýn (*1977)

absolvoval studium v Ateliéru fotografie na pražské Vysoké škole uměleckoprůmyslové u Pavla Štechy a Ivana Pinkavy. Byl zakládajícím členem skupiny Lávdi, která fungovala na bázi dobrovolné činnosti ve prospěch ochrany veřejného prostoru. Dvakrát byl mezi finalisty Ceny Jindřicha Chalupeckého. Od roku 2014 do roku 2018 vedl ateliér postkonceptuální fotografie na FAMU. Pro Hobulet vytvořil snímky Stanislava Koubka, Kláry Štouračové a Silvie Zeman.

Inspirujte Hobulet

Máte tip na článek nebo zajímavou osobnost? Napište nám na email: redakce@hobulet.cz. Za inspiraci předem děkujeme.

Tržnice roku 2019

Sloupek Jindřicha Šídla
Autor je novinář redakce Seznam.cz.

Kdybyste náhodou nevěděli, co to stojí v Holešovicích na břehu Vltavy vedle tramvajové trasy spojující Vltavskou s Dělnickou, dozvíte se to, jakmile otevřete webové stránky věnované tomuto místu.

„Pražská tržnice není uspěchaným nákupním centrem, je to místo, kde můžete nakupovat pod širým nebem i v krytých halách, smlouvat s obchodníky, nechat si poradit od zelinářů nebo se jen tak procházet a vychutnávat si atmosféru městských tržnic.“

Ano, až na to, že skutečně ne. Popsat takhle toto místo vyžaduje mimořádnou dávku představnosti, případně solidní dávku halucinogenní drogy.

I když, s některými tezemí textu lze souhlasit. Není to uspěchané nákupní centrum. Můžete tu nakupovat pod širým nebem i v krytých halách. Můžete si nechat od někoho poradit a jednu radu bych hned nabídl: pokud tam opravdu nemusíte, případně neznáte spolehlivou trasu k vašemu oblíbenému místu (pravděpodobně to bude SaSaZu nebo Jatka78, že?), tržnici se vyhněte.

„Jedná se o unikátní objekt s neopakovatelnou atmosférou, jehož rozloha, historie i architektonický význam nemá v evropském kontextu obdobu,“ pokračuje citovaný text.

Ano, to v podstatě sedí. Ve všech směrech. Pražská tržnice je vlastně něco jako její obdoba v Camdenu, jen mnohem rozlehlejší a hezčí, až na to, že je v Praze, a nikoliv v severním Londýně a že měla tu smůlu, že v sobě koncentruje všechno nejhorší z 90. let. Má tendenci tuhle dobu považovat za mimořádně štastné období - protože všechno to, na co jste chtěli z té doby zapomenout, meziřím navezli dolů k řece.

Některé věci ale skutečně nemají v evropském kontextu obdobu. Třeba bordel v majetku hlavního města, který cestou tramvají nebo autem po Bubenském nábřeží nemůžete už více než 20 let přehlédnout, i když se budeste hodně snažit.

Letos na jaře začal konečně proces povoleného zivilizování tohoto místa. Postupně mizí stánky, kde jste si stále mohli koupit tričko se Sandokanem a pak taky celou řadu věcí, co vypadají dost nebezpečně. Časem snad vypadne i bordel.

Jsem za ty roky realista, takže jsem celkem imunní vůči vizi, jak se tržnice už za pár let stane místem, kam budou rodiny chodit na nedělní odpolední špacír. Připomíná mi to někdejší představy Václava Havla z knihy Letní přemítání o Praze plné hospůdek a kaváren, což tedy rozhodně nebyl úplně bezproblémový proces, jak si prezident myslel v roce 1991.

Ale o to nejdé. Tržnice se snad začíná měnit do podoby, která odpovídá roku 2019 v hlavním městě vyspělé země. Pro začátek nežádám víc. ●

Potkáváme je

Vším jsem byl rád

Narodil se u Kolína, ale na Sedmíčce žije nepřetržitě od roku 1947. I když by mu to nikdo nehádal, Stanislav Koubek oslavil v dubnu devadesátiny a pořád má napilno. Být aktivní, myslit pozitivně a vařit recepty po maminec - to je ve zkratce jeho návod na spokojené stáří.

Před dvacáti lety založil neformální klub pejskarů. „Říkáme si Klub přátele bobku, je nás asi tak deset a pravidelně se potkáváme na procházkách parkem,“ líčí s úsměvem u třetinky piva. Do Stromovky vyráží ve společnosti přátele i třikrát denně. U oblíbeného buku nechá každý den zbytky ovoce a oříšků pro veverky a ptáčky. S jednou kavkou se prý sprátelil natolik, že se od něj nechala krmit z ruky. „Říkal jsem jí Julčka, a když jsem na ni zavolal, příletlala. Naše kamarádství trvalo asi dva roky,“ líčí senior, který také vyrobil ptačí budky pod Vozovnou a pravidelně o ně pečeje.

Oboru si pamatuje ještě z časů, kdy tudy jako mladý kluk chodil brzy ráno do práce. „Tehdy jste tu mohla časně zrátka pozorovat srnky, bažanty, králíky a v zimě i kaňoury. Vždycky jsem je šmíralov a pak běžel do práce. Park hlídali takzvaní kačírkové, kteří dbali na zákaz chození po trávě či jízdny na kole.“ Do práce to pan Koubek neměl daleko, celý svůj profesní život totiž strávil v továrně Liberta, později Elektrosignal, která sídlila v Bubenské ulici nedaleko tratě a vyráběla například signálizaci pro letiště. „Po práci se vždycky zašlo do nedaleké hospody Na Šachtě, která pořád funguje. Dodnes se tam s kolegy z podniku jednou měsíčně scházíme.“

Když je hezký den a nechce se mu do Stromovky, vydá se s pejskem Edou třeba na procházku do Modřan, na Petřín nebo do Divoké Šárky. „Někdy to opravdu nechám náhodě a nasednu do první tramvaje, která přijede. Rád courám po celé Praze i okolí. Jsou tu krásná místa, která řada Pražanů vůbec nezná - třeba Tiché údolí.“ Ze svých výprav se vrací vždy s desítkami fotografií. „Fotím už sedmdesát let. Na své staré etaretě jsem vždycky musel správně odhadnout světlo, vzdálenost a čas - s digitálem je to všechno jednodušší. Zajímá mě architektura kostelů i to, co leze po zemi, stromech, broučci a kytičky...“ K přírodě měl vždycky blízko. Jako malý chodil do skauta a se svými dětmi pak procestoval celé Československo od Aše až po Užhorod.

Od sedmdesáti let hřál na kytaru a s nejrůznějšími orchestry vystupoval třeba i v divadle Uranie nebo v Domovině. „Hudbu jsem miloval, hlavně swing. Bylo to ale náročné, hráli jsme do jedné ráno a v pět jsem už vstával do práce. Strašně mě ale bavilo dívat se na taneční páry. Tehdy se tancoval takzvaný holandský neboli jak rád říkám divodem-podsem,“ vzpomíná s úsměvem pan Koubek a odchází do Stromovky vyvěštit svého Edu. Třeba je tam potkáte... ●

Text - Klára Janická, foto - Jiří Thýn

- Zprávy z radnice
- Pro seniory
- Akce a festivaly
- Komunita a neziskovky

Lávka do Karlína

Sloupeček Jana Čižinského
Autor je starosta Prahy 7

Milí sousedé, mám radost, že se začaly hýbat ledy kolem dopravní stavby, která je pro naši čtvrt důležitější, než se na první pohled zdá - lávky z Holešovic přes Štvanici do Karlína.

Před třemi týdny Rada hlavního města Prahy schválila zadání projektu na lávku, která je v územních plánech zakreslena už od roku 1885. O stavbu lávky usilujeme od komunálních voleb před pěti lety. Ve volební kampani právě v září 2014 jsme s nynějším místostarostou Kamilem Vavřincem Marešem převáželi lidi jednu sobotu na pramici, abychom ukázali, jak je toto spojení pro lidi z celé Prahy potřeba. Dnes fungující přívoz pak svým vytížením jasné doložil, že zde lávka chybí. Stejně jako každý jsem skeptický ke zprávám začínajícím „Praha postaví...“ nebo „Praha vybrala...“, po kterých se nic neděje. Ale zprávu o pokroku s lávkou do Karlína přináším s čistým svědomím. Pět měsíců poté, co jsme tento projekt zdědili od předchozího vedení Prahy, jsme společně s náměstkem pro dopravu Adamem Scheinherrem a dalšími radními lávku posunuli až ke schválení dodavatele projektu. Projekt na lávku navíc vzniká podle výsledku otevřené mezinárodní architektonické soutěže, čímž v celopražském měřítku rehabilitujeme tuto formu výběru dodavatele stavebních projektů. To je dobrá zpráva pro všechny architekty. Předpokládáme, že lávka se začne stavět v tomto volebním období a pomůže i oběma říčním břehům, které budou upraveny na pobřežní promenádu. A to je zase dobrá zpráva pro všechny Pražany.

Zasedání zastupitelstva

Zasedání zastupitelstva MČ Praha 7 je naplánováno na pondělí 13. května od 17 hodin v místnosti č. 227 radnice. V 18 hodin jsou na programu dotazy a připomínky občanů. Jste srdečně zváni.

Co schválili zastupitelé v dubnu?

Zastupitelé v dubnu schvalovali tradiční zprávy o výsledcích hospodaření za minulý rok. Nejvíce pozitivní zprávou z výkazů a rozborů je to, že se opět meziročně podařilo snížit dluhy na nájemném v bytech i nebytových prostorech. Oproti minulému roku o zhruba půl milionu, celkově od roku 2015 téměř o čtyři miliony. Klesá i celkový počet dlužníků. Aby mohla městská část efektivně pomáhat také těm, kteří se již dostali do obtížné životní situace a hledají cestu ven, byly schváleny partnerské smlouvy s organizací Člověk v tísni a správnou a úklidovou firmou městské části 7U s. r. o. Společně se budou podílet na rozvoji programu, který potřebným lidem pomáhá získat a udržet si práci a bydlení a postavit se zpátky na vlastní nohy. Zastupitelé odsouhlasili také poskytnutí finančního příspěvku ve výši 565 tisíc korun mateřským a základním školám. V rámci podpory tělovýchovy dětí a mládeže si za něj školy budou moci koupit nové sportovní vybavení. → www.vystavistepraha.eu

Zemřel bývalý šéfredaktor Hobuletu

Dne 25. března zemřel ve věku 62 let Aleš Presler, novinář, spisovatel a bývalý šéfredaktor časopisu Hobulet. Aleš Presler začínal jako sazeč, ale brzy se začal věnovat novinářské profesi. Jako redaktor spolupracoval s různými periodikami, byl také šéfredaktorem nakladatelství Orfeus, technickým reditelem týdeníku Progres, vedoucím vnitropolitické rubriky v Zemědělských novinách či televizním redaktorem stanice Kabel plus. Publikoval též povídky a další beletristické prózy. Od roku 1998 do roku 2007 působil jako šéfredaktor časopisu Praha 7 Hobulet. Městská část Praha 7 vydáruje upřímnou soustrast všem pozůstalým. ●

Volby do Evropského parlamentu

Volby do Evropského parlamentu se uskuteční v pátek 24. května od 14 do 22 hodin a v sobotu 25. května od 8 do 14 hodin. Hlasování proběhne ve volebních okrscích, jejichž vymezení s adresami volebních místností je zveřejněno na úřední desce a webových stránkách ÚMČ Praha 7. Vše, co byste měli o volbách do Evropského parlamentu vědět, najdete na straně 22. ●

Se starostou u stolu

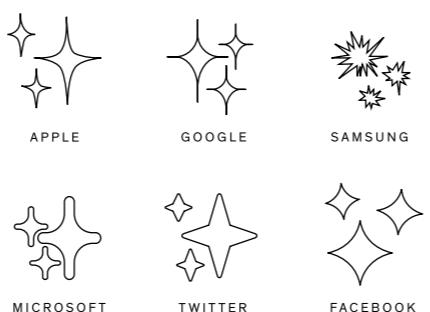
Další neformální setkání se starostou se uskuteční 16. května od 18 hodin v restauraci Hamburg U Průhonu 54. Spolu s Janem Čižinským bude na vaše dotazy odpovídat také radní pro dopravu, bezpečnost, prevenci a integraci cizinců Ondřej Mirovský. → www.praha7.cz

Rodinný den na Výstavišti

V neděli 2. června od 13 do 19 hodin se v areálu Výstaviště uskuteční akce Rodinný den Prahy 7 a Magistrátu hl. města Prahy. Nabídne odpoledne nabité programem pro všechny, od těch nejmenších až po seniory. Program bude plný sportu, divadel, workshopů, dílen a také hudby - na pódiu uvidíte například skupinu Jelen a dětskou kapelu Docela. I letos bude pro děti přichystaná soutěž nazvaná Rodinný pas - sbíráni razítka, která návštěvníci získají na vybraných sportovních stanovištích. Každý, kdo vyplní všechna políčka, získá dárek - dárkem budou vouchery, poukázky, sladkosti, ale i praktické věci, jako třeba krabička na svačinu. Těšit se na vás budeme na louce za Křížkovými pavilony (zadní část areálu). ●

Dobrovolníci uklidili Sedmičku

Do tradiční akce Uklidme Česko se letos zapojilo přes 65 000 dobrovolníků, kteří na 2273 místech v České republice sesbírali 1120 tun odpadů. Na Sedmičce čtyřicet dobrovolníků uklidilo problémové lokality, jako například oblast od Bubenského nábřeží k mostu Barikádníků, Holešovické nábřeží až k Trojskému mostu či okolí metra Vltavská a Nádraží Holešovice. Doprovod jím dělali sběrači z organizace Progressive o. p. s., kteří se postarali o bezpečnou likvidaci nalezených injekčních stříkaček. Jako poděkování získali všichni dobrovolníci rodinné vstupenky do Národního zemědělského muzea - partnera akce. Ještě jednou všem děkujeme. ●

Opravy tramvajových tratí

V dubnu vypukla oprava opotřebovaných kolejí v úseku mezi Hradčanskou a Strossmayerovým náměstím. Ve třetí etapě opravy se bude modernizovat úsek mezi Letenským tunelem a náměstím Republiky. Od 5. května do 16. května budou tramvaje odkloněny přes Hlávkův most. Modernizace přizpůsobí trať potřebám nízkopodlažních tramvají a sníží hluk a vibrace z provozu. Více informací najdete na facebookových stránkách MetroFarm a Volnočasové centrum Holešovice. ●

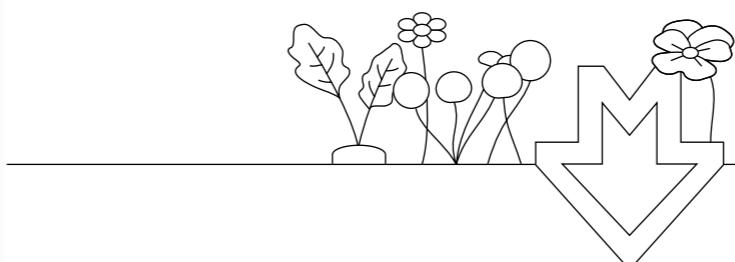

Běžet pro dobrou věc

V sobotu 18. května se v rámci Mezinárodního dne boje proti homofobii v Letenských sadech uskuteční běh Fun & Run, který pořádá již poosmé spolek Prague Pride s cílem ukázat, že homofobie a diskriminace HIV+ lidí nemá v našem světě místo. Žádný maraton ale nečekejte, poběží se trať na pět či deset kilometrů. Součástí akce je i dětský závod, navíc se můžete těšit na hudbu a dobré jídlo. Startovné činí 400 Kč a poputuje na podporu portálu Sbarvouen.cz a Domu světla. Děti poběží zdarma. V neděli 26. května na vás pak ve Stromovce čeká šestý ročník akce Běhejme a pomáhejme týulkům v Praze. Na své si přijdou jak vytrvalí běžci na pětikilometrovém okruhu, tak pejskaři a rodiče s dětmi na procházkové trase. Součástí akce bude i doprovodný program - dogcaching, ukázka výcviku psích záchrannářů, dogfrisbee i hudba. Registrace účastníků probíhá hodinu před startem a poplatek činí 100 Kč, výtěžek půjde na podporu týulků. Akce začne ve 14 hodin v prostoru restaurace Pražan a Tiskárny na vzduchu na Výstavišti. ●

V Bubnech vzniká městská farma

Na louce po bývalém golfovém hřišti, kousek od stanice metra Nádraží Holešovice, zakládají v těchto týdnech členové spolku Alternativa II komunitní zahradu a farmu jménem MetroFarm. Díky stovkám hodin dobrovolnické práce tak znova ožívá část mnohahektarového brownfieldu táhnoucího se podél nádraží Praha-Bubny. Farma má již přívod vody, parkoviště i sklad, aktuálně zde vzniká první traktorový kurník, brzy přibude zázemí pro kozy a další zvířectvo. Provedeny byly i chemické rozbory půdy, které dopadly dobře. „Je možné se přidat nejen do komunitního chovu zvířat, ale také do klasického záhonkového zahradnictví. Přijít můžou zájemci skoro kdykoliv, nejlépe po předchozí domluvě. Vítán je každý,“ řekl Hobulet zakladatel projektu MetroFarm Štěpán Říha. Farma a zahrada jsou součástí většího projektu s pracovním názvem Volnočasové centrum Holešovice. Zahrne i sousední historickou budovu z roku 1873, jež nabídne zázemí pro umělce a sportovce. Jako první se zde zabydlelo uskupení Slackline Strojírna Praha. Prostor ale poslouží i pro pořádání kulturních a vzdělávacích akcí, kurzu a workshopů, samozřejmostí bude také kavárna. Prostor bude k dispozici stále se rozšiřující členeské základné zahrádkářů a chovatelů MetroFarm. Chcete se připojit i vy? Více informací najdete na facebookových stránkách MetroFarm a Volnočasové centrum Holešovice. ●

Kontaktní místo pro bydlení

Dostali jste výpověď z nájmu a nemůžete si dovolit jiný komerční nájem? Nacházíte se v obtížné životní situaci a nevíte si rady s hledáním odpovídajícího bydlení? Kontaktní místo pro bydlení vám usnadní orientaci na současném trhu s bydlením, poskytne radu, případně vás nasnímruje na další vhodné služby. Pokud máte trvalé bydliště v Praze 7 a splňujete podmínky, můžete prostřednictvím tohoto místa žádat nejen o byt podporovaného bydlení. Kontaktní místo naleznete v přízemí Úřadu MČ Praha 7, na adrese nábr. Kpt. Jaroše 1000, č. dveří 86/13. Úřední hodiny jsou pondělí 13-17.30, úterý a čtvrtky 8-12 (pouze pro objednané) středa 8-12 a 13-17.30 hodin. Se svým dotazem se můžete obracet také na email bydleni@praha7.cz nebo na tel. 778 110 027. ●

Zažít město jinak

Přistěhovali jste se do nové čtvrti, kde nikoho neznáte? Poznejte se navzájem zábavnou formou - zorganizujte celodenní venkovní slavnost. Přihlášky do zářijového Zažít město jinak se právě otevřívají. Sousedské slavnosti koordinuje spolek Auto*Mat, jejich program bude ale i letos, v sobotu 21. září, plně v režii místních organizátorů. Spolek Auto*Mat organizátorem rádi a stará se o všechnu úřední povolení, pomůže s grafikou a propagací. Pokud máte zájem, napište do 20. května na zmj@auto-mat.cz. A pokud byste se sousedskou akcí nechтиeli čekat až na září, můžete se zapojit do Sousedského týdne, který probíhá od 20. do 26. května. ●

Jóga na vzduchu

Občany z Prahy 7 zveme na cvičení jógy do Letenských sadů. Lekce pod vedením lektorky studia Jóga Letná jsou určeny pro začátečníky a mírně pokročilé. Sraz je vždy v 17.50 hodin vedle zastávky tramvaje Sparta, u výjezdu z podzemní garáže. Podložky s sebou. Cvičí se každou středu od 18 hodin od 15. května do 25. září. ●

Planetárium, nastupovat!

Od 19. dubna je v parku Stromovka v provozu nová zastávka Planetárium Praha. Využívat ji budou historické tramvaje, které zde pojedou po původních kolejích. Do zastávky tramvaj nacouvá bez cestujících, sloužit tak bude pouze jako nástupní. Historická linka 41 bude jezdit o víkendech do 17. listopadu. Jízdné je pro dospělé 35 korun, pro děti od 15 let, kočárek s dítětem, držitele průkazu ZTP a důchodce nad 70 let činí 20 korun. Kromě zmíněné linky jezdí v Praze původní tramvaj typu T3 jako nostalgická linka číslo 23. Ta jezdí v běžném provozu a platí v ní standardní tarif MHD. ●

Bouldering na Výstavišti

Na stěně bazénu na Výstavišti vyrostla v dubnu nová venkovní boulderová stěna, již má na starosti provozovatel nedalekého Boulder baru. K dispozici je zde 100 boulderů v pěti obtížnostech rozložených dle barev od nejlehčí žluté po nejtěžší červenou. Samozřejmostí je i zázemí, tedy recepce, šatna, sprchy, WC a občerstvení, jež se nachází vedle stěny. K dispozici je rovněž parkoviště, a to přímo v areálu Výstaviště hned u stěny. Zpoplatněno je padesátikorunou na neomezeně dlouhou dobu. Své lezecké umění zde bude díky osvětlení moci zkoušet i po setmění. Otevřeno je od pondělí do neděle od 9 do 23 hodin, vstupné: dospělí 150 Kč, děti 100 Kč. Více informací naleznete na webových stránkách. ●

Sousedská knihovna ve věži

V květnu a červnu zahájí zkušební provoz sousedské knihovny ve vodárenské věži. Knihovní fond zahrnuje kromě historie a umění také publikace o vzdělávání a sportu. Roční členství stojí 40 Kč. Knihovna přijme v omezeném množství vaše přebytečné knihy, odměnou získáte roční členství zdarma. Otevírací doba je od soboty do neděle od 14 do 18 hodin. ●

→ www.vodarenskavezletna.cz

Přístavní

Jméno ulice v dolních Holešovicích vzniklé před rokem 1911 jednoznačně odkazuje ke zdejšímu říčnímu přístavu, který byl budován v několika etapách od počátku devadesátých let 19. století. Ulice patří k těm nemnoha, jež si v Praze 7 podržely původní název po celou dobu své existence. Stejně jako v ostatních ulicích v této oblasti fungovaly v Přístavní průmyslové podniky a zároveň zde vyrůstaly činžovní domy určené k bydlení. Poměrně významnou továrnou byla zámečnická dílna Karla Maredy (čp. 134), která se specializovala na výrobu železnych a bronzových dveří a kovových stavebních prvků. Vedlejší areál (čp. 1315) využívala ve dvacátých a třicátých letech továrna na kovový nábytek Musil. V místě pozdějšího trojdomečku čp. 1126, který vystavěl Bytové družstvo zřízeneců a dělníků železničních v letech 1928-29, se v dílně Jana Slabého montovaly stroje pro pekárny. Výrobky z kovů produkovala firma na klempířské zboží Karla Jeřábka (na snímku), která sídlila na rohu ulic Přístavní a Komunardů. Historizující budova kanceláří a skladů továrny je orientována do ulice Komunardů. Ve třicátých letech se Jeřábková firma začala zaměřovat více na výrobu stropního zboží (dekorační předměty pro výkladní skříně, váhy nebo lednice). Firma, která měla ve své době dobré jméno, byla Slévárna kovů Červenka (čp. 1148). Specializovala se na výrobu kovů pro sazecké stroje a stereotypii (zhotovování tiskařských forem pro duplikátní tisk výsky). V Přístavní ovšem nenašly sídlo jen velké firmy - svou dílnu zde například provozoval v čp. 1186 také výrobce loutek František Míškovský. Na rohu s ulicí Komunardů fungovalo v období první republiky kino, které bylo otevřeno v roce 1919 pod názvem Komenský. V polovině dvacátých let jej provozovala společnost YMCA, v roce 1935 dostal biograf nové jméno Evropa, o patnáct let později jeho provoz skončil. Dnes na místě původního kina vyrůstá nový obytný dům. Je docela možné, že kino Komenský, později Evropa navštěvoval dnes již pozapomenutý herec Josef Bělský (vlastním jménem Forman, 1891-1966), který bydlel poblíž v domě čp. 1126. Bělský vystřídal celou řadu pražských divadelních scén (působil i v nedalekém divadle Uranie), ve vedlejších rolích se objevil i ve slavných filmech Dívka v modré nebo Kristián.

V domě čp. 1236 ordinoval před druhou světovou válkou městský okresní lékař MUDr. Josef Matějka, v přízemí téhož domu bylo možné si hned vyzvednout předepsané léky v lékárně, kterou provozoval PhMr. Jelínek. ●

Rubriku připravuje Stanislav J. Václavovic
Foto – archiv autora

Věděli jste, že...

... v sobotu 18. května slavíme Mezinárodní den muzeí? Při této příležitosti otevře své brány zdarma nejen Národní zemědělské muzeum, ale i všechny stálé expozice Národní galerie. Za vstupenku do Národního technického muzea pak v tento den zaplatíte 50 Kč. ●

Advokát radí Rekonstrukce nájemního bytu

Pronajímatel mi oznámil, že bude rekonstruovat celý dům i jednotlivé byty a bude potřeba, abych se po dobu rekonstrukce z nájemního bytu vystěhovala. Byt je ve špatném stavu, takže proti rekonstrukci nic nemám, ráda bych ale věděla, jestli mi pronajímatel musí zajistit nějaký náhradní byt. Také se obávám, že mi po rekonstrukci zvědne nájem.

Občanský zákoník upravuje několik případů, kdy musí nájemce bytu umožnit úpravy v bytě či domě, případně přestavby či jiné změny. Předně je to tehdy, když jde o rekonstrukci, která nezhorší užitné vlastnosti bytu a zároveň neznamená pro nájemce větší nepohodlí. V případě, kdy je rekonstrukce tak rozsáhlá, že vyžaduje vystěhování nájemce, lze vycházet z toho, že o tento případ nepuje. Dalšími případami, kdy pronajímatel nepotřebuje souhlas nájemce, je rekonstrukce, která byla nařízena orgánem veřejné moci, zpravidla tedy stavebním úřadem, z důvodu nezbytnosti odstranění nějakých závad na bytě či domě. Nakonec jde o případ, kdy hrozí zvlášť závažná újma, ať už pronajímateli, nájemníkovi, nebo dalším osobám - typicky může jít třeba o narušení statiky domu.

Pokud není splněna žádná z výše uvedených výjimek, lze úpravy bytu provádět pouze se souhlasem nájemce. Je tedy na vás, abyste si s pronajímatelem domluvila podmínky, za nichž mu souhlas udělíte. Tyto podmínky by měly být ideálně sepsány ve formě smlouvy, v níž bude specifikováno, jak dlouho budou úpravy prováděny a zda a jaké ubytování vám pronajímatel po dobu této rekonstrukce zajistí. V takové dohodě si můžete samozřejmě domluvit i nějakou formu kompenzace.

V případě, že byla splněna některá z podmínek, podle nichž není třeba souhlas nájemce a rekonstrukci bytu lze provádět i bez něho, má pronajímatel ze zákona povinnost začít s prováděním prací až poté, co nájemci poskytne příměřenou náhradu (nebo alespoň zálohу) na účelně vynaložené náklady, které nájemci v souvislosti s vyklichením bytu vzniknou.

Pokud jde o výši nájmu, tak obvyklý nájem zrekonstruovaného bytu samozřejmě bude dost pravděpodobně vyšší než u bytu, který rekonstrukcí neprošel. Každopádně i v nově zrekonstruovaném bytě platí vaša stará nájemní smlouva včetně výše nájmu. Pronajímatel tak při zvyšování musí cítit pravidla daná zákonem. Postup zvýšení nájmu v této případě je upraven v § 2250 občanského zákoníku, který říká, že lze zvýšit nájemné až o 10 % z účelně vynaložených nákladů na rekonstrukci, pokud s tím souhlasí 2/3 nájemníků. Pokud zde tento souhlas není, může pronajímatel navrhnut zvýšení nájemného o 3,5 %. Pokud s tímto navýšením nájemce nesouhlasí, pronajímatel by se musel obrátit na soud, který by určil výši obvyklého nájemného pro daný byt.

Samozřejmě tato omezení budou pronajímatele svazovat zejména tam, kde je smlouva na dobu neurčitou. U smluv na dobu určitou, obvykle v trvání jednoho či dvou let, není pronajímatel při novém uzavírání smlouvy nijak svazován a je jen na něm, s kým a za jakých podmínek uzavře novou smlouvu. ●

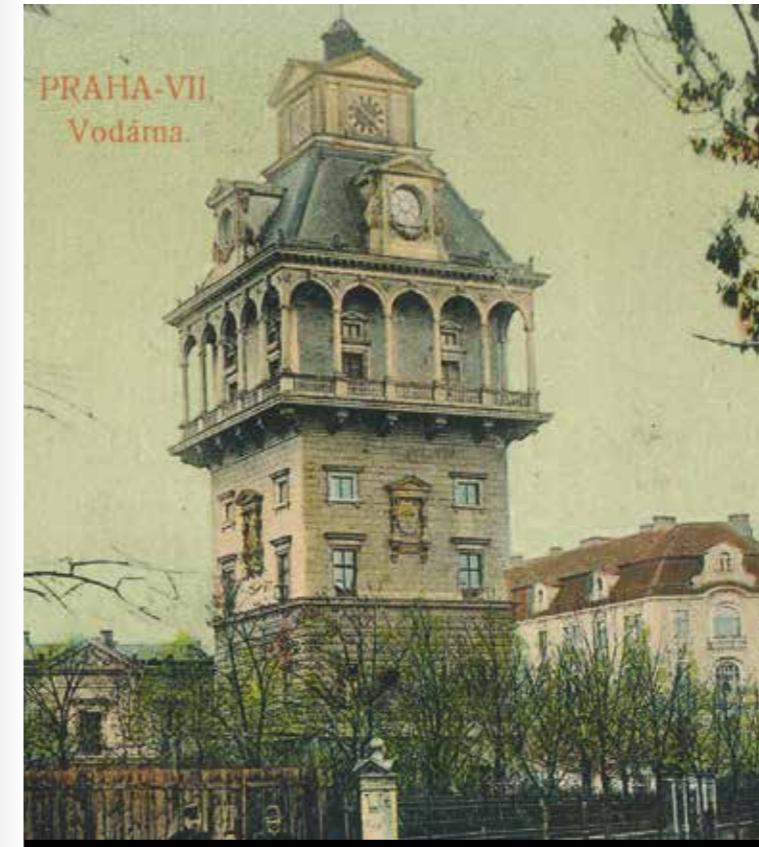
Rubriku připravuje Mgr. Jan Vobořil, Ph.D., spolupracující advokát Iuridicum Remedium, z. s. (IuRe).

Trápí vás dluhy nebo exekuce? Máte potíže s bydlením? IuRe nabízí zdarma právní poradnu pro seniory. Poradnu najeznete na adresu U Výstaviště 3. Objednávejte se na tel.: 776 703 170. www.iure.org

Právní poradna pro obyvatele Prahy 7

Právní rady

Nevíte si rady s nějakou právní otázkou? Přijďte ji bezplatně prokonzultovat do právní poradny, a to ve dnech 15. a 29. května od 15 do 18 hodin v místnosti č. 227. Poradna je určena výhradně pro seniory z Prahy 7 a další potřebné na základě doporučení sociálního odboru.

Život ve vodárenské věži

Loni jsem měl možnost navštívit vodárenskou věž na Letné a moc mě to potěšilo. Ocenil jsem citlivou rekonstrukci, návrat fasády k původní barvě, pískovcové schodiště, ale i nové prvky, jako je periskop, který umožňuje výhled na Prahu nad střechami okolních domů. V sedesátých letech minulého století jsem totiž ve věži tři roky bydlel se svými rodiči a sestrou. Rodiče byli zaměstnanci vodáren, a tak ve věži dostali služební byt.

Kromě mých rodičů a bratra mého otce pracoval vodáren i můj dědeček. Byl strojníkem a ve dvacátých letech dvacátého století přišel ve vodárnách následkem úrazu o život. Vyprávělo se, že se to stalo právě ve vodárenské věži na Letné, ale jistě to nevíme. Jeho synům bylo v té době kolem deseti let. Později se ve vodárnách oba vyučili a celý život tam pak také pracovali.

Naše bydlení ve věži bylo krásné a rád vzpomínám na dětství prožité v Praze 7. Obývali jsme tehdy celé patro, v místech, kde se dnes nachází knihovna. Za vchodovými dveřmi byla kuchyň, vpravo pak toaleta a koupelna. Z okna obývacího pokoje jsme viděli na Molochov, z ložnice na Letenský tunel. Ve věži s námi bydlely další dvě rodiny. Vedle věže stál tehdy ještě domek, architektonicky podobný věži, který tam ale dnes už není. Bydlela tam primabalerina paní Jílková a její manžel, také tanecník – i jejich rodiče pracovali ve vodárnách.

Můj bratranc bydlel ve vodárně v Dejvicích, a tak jsme si často pomocí baterek a Morseovy abecedy posílali zprávy z vodáreny do vodárn. Naši první televizi koupil táta v obchodě Brouk a Bábka na Letné. Jen přes ulici jsem chodil do školy v Korunovační ulici. S kamarády jsem běhal po Letenské pláni, hráli jsme fotbal nebo lezli do ruiny Hanavského pavilonu. Ve Stromovce jsme zase prolézali vodárenské štoly, jezdili na kole a v zimě sáňkovali. Občas za mnou přišli kamarádi do věže. Pamatuji si, že to k nám bylo celkem 100 schodů. K bytu patřila ještě uzoučká komora, kde jsem měl fotkomoru a s kamarády zde vyvolával fotky z mého ljubitelé. Občas jsme s kamarády zavítali i na ochoz, rodiče měli klíče, ale samotní jsme tam nesměli. Horní část věže, kde jsou dnes hodiny, byla nepřístupná, tam jsem byl teď po rekonstrukci poprvé.

Je hezké, že rekonstrukce vodárenské věže se podařila uskutečnit zrovna v době, kdy uplynulo 130 let od její kolaudace, a je dnes opět ozdobou Prahy 7. ●

J. Š.
Foto – archiv Stanislava J. Václavovice

Akce Klubu seniorů

U Studánky 15

- 15. 5.
 - 22. 5.
 - 29. 5.
- Cestovatelský klub - Sicílie, od 15 hodin
Závět a dědické řízení, přednáška z cyklu Právní minimum pro seniory, od 14 hodin
Beseda s herečkou Růženou Merunkovou, od 15 hodin

Tusarova 42

- 2. 5.
 - 16. 5.
 - 23. 5.
 - 30. 5.
- Zázraky 60. let, přednáška z cyklu Osudy slavných, od 14 hodin
Cestovatelský klub - Kypr, od 14 hodin
... a vlk je za dveřmi, přednáška o životě vlků, od 14 hodin
Beseda s herečkou Zdenou Hadrbolcovou, od 15 hodin

Sto let na světě

V dubnu oslavila své sté narozeniny obyvatelka Sedmičky Milada Valchářová. Narodila se v dubnu 1919 v Ledči nad Sázavou, kde její otec vlastnil na náměstí velký obchod. Coby výborná žákyně se zúčastnila oslav 80. narozenin prezidenta T. G. Masaryka ve Španělském sále v Praze, kde prezidentovi recitovala básně. „Byl to pro mě velký zážitek, na který vzpomínám celý život, zejména pak na paní Alici Masarykovou, s níž jsme navštívili operu Prodaná nevěsta v Národním divadle,“ vzpomíná Milada Valchářová, která byla také klavíristkou, sokolkou, plavkyní a tenistkou. Po absolvování základní školy strávila dva roky v rodinné škole v Praze a jako šestnáctiletou ji rodiče poslali do německé rodiny v Liberci, aby si zlepšila němčinu. V Praze pak složila univerzitní zkoušku z němčiny a francouzštiny. Paní Valchářová měla dvě dcery, které si jako své povolání zvolily výuku jazyků na střední škole. Mladší žila od 70. let ve Švýcarsku a s její rodinou paní Valchářovou cestovala po celém světě. Na Letně se paní Milada přistěhovala k dceri po manželově smrti z Ústí nad Labem. Přestože žila v domě s dcerou a její manželem, také tanecníkem, pracovali ve vodárnách. Mladší žila od 70. let ve Švýcarsku a s její rodinou paní Valchářovou cestovala po celém světě. Na Letně se paní Milada přistěhovala k dceri po manželově smrti z Ústí nad Labem. Přestože žila v domě s dcerou a její manželem, také tanecníkem, pracovali ve vodárnách. ●

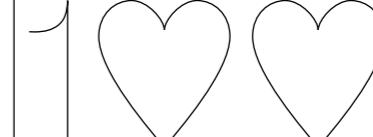
Tančírna v Domovině

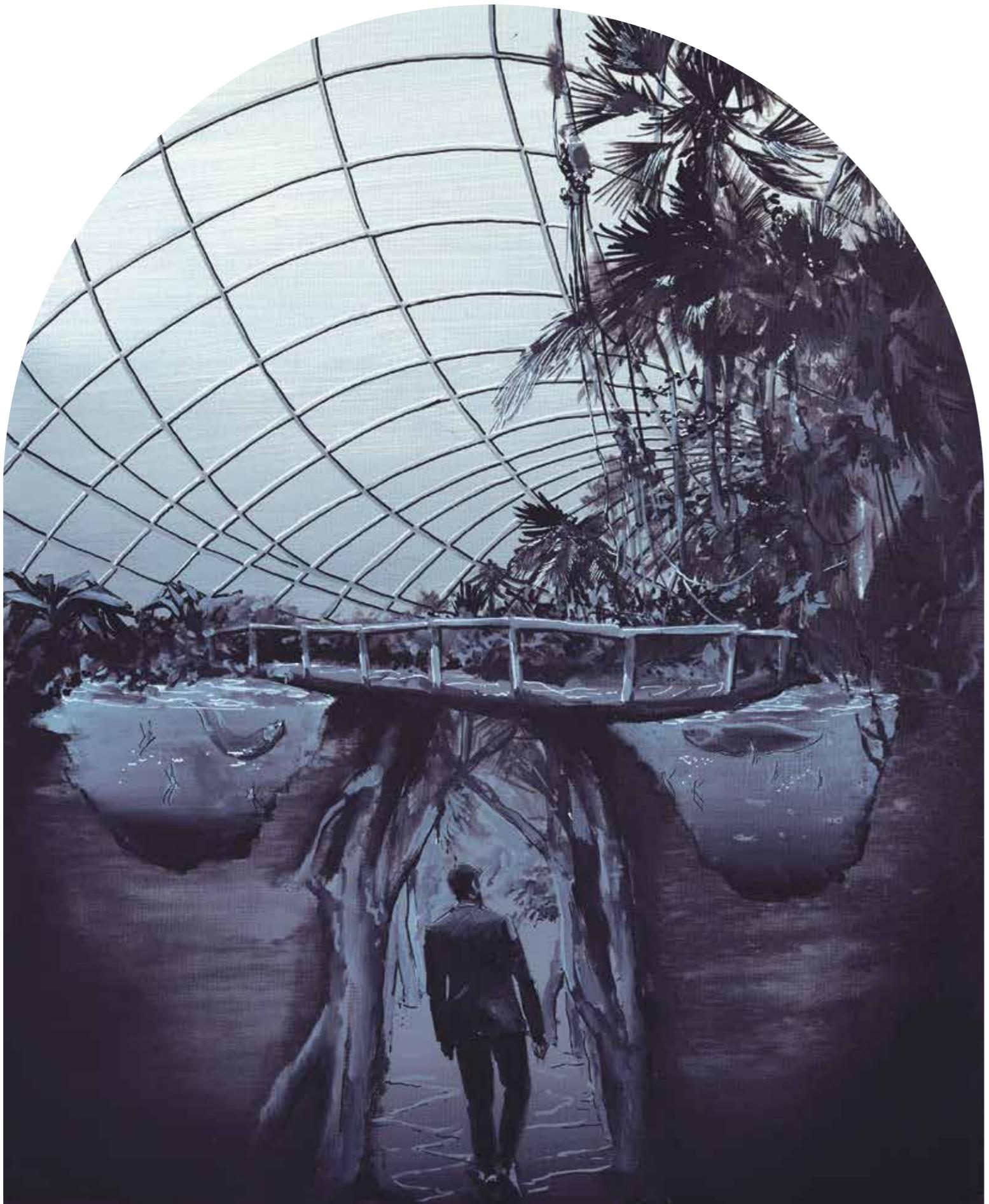
Rádi tančíte? Nezapomeňte na pravidelné tančírny v kulturním zařízení Domovina v ulici Na Maníčkách 32, a to 2. května a 6. června od 14 do 17 hodin. K tanci v posledním výročí zahráje Color club Josefa Šráma. Vstupné je 30 korun. ●

Víkend otevřených domů

Již popáté se v Praze uskuteční festival Open House Praha, během kterého se otevřou brány 80 běžně nepřístupných budov a prostorů. O víkendu 18. a 19. května si můžete zdarma prohlédnout architektonicky cenné prostory historických paláců a reprezentativních vil, pokochat se moderními designovými kancelářskými prostory nebo si užít nezapomenutelné výhledy na město ze střech výškových budov. Na Sedmičce budete moci navštívit například do plovoucího domu Port X, Gymnázia Duhovka, Akademie výtvarných umění, nové budovy Visionary nebo kanceláři v Classic 7 Business Park. Navštívíte i běžně nepřístupné prostory, třeba věž a konírnu trojského zámku, střechu a technické prostory Veletržního paláce Národní galerie Praha nebo nedávno zrekonstruovanou vodárenskou věž na Letné. ●

→ www.openhousepraha.cz

Botanická zahrada je krásná padesátnice

Trojská botanická zahrada letos slaví padesát let od svého založení. Mezi botanickými zahradami je tak trochu mladice, ale i za relativně krátkou dobu své existence se stihla rozrůst a stále vzkvétá. Bylo to pro ni zajímavé dospívání.

Náš vlastní minivýzkum potvrdil, že bude příhodné začít tento článek drobnou poznámkou, kterou uvedeme na pravou míru až překvapivě častý omyl Pražanů. Botanická zahrada v Praze 7-Troji a albertovská botanická zahrada v ulici Na Slupi jsou dvě různé zahrady a v podstatě spolu nemají společného víc, než že na provoz obou přispívá Magistrát hlavního města Prahy a obě jsou otevřeny veřejnosti. Albertovská zahrada spadá pod Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy a slouží mimo jiné jako zdroj demonstračního materiálu pro studenty biologie jak z Univerzity Karlovy, tak i středních a základních škol. Bohumil Černý, který je v trojské botanické zahradě zaměstnán sedm let a ředitelem je tu více než dva roky, upřesňuje roli zahrady trojské: „Lidé většinou vidí botanickou zahradu jako vědeckou instituci, kde probíhá výzkum, ale na zkoumání máme botanický ústav. Naše zahrada má udržovat pestrost druhů a populárně naučným způsobem vzdělávat návštěvníky o tom, co nám rostliny poskytují.“

Ted, když víme, o které padesátinci je přesně řeč, dovolte nám vzít vás na procházku její zajímavou historii a vzrušující současnosti. Připravte se na cestu od štědrých velkostatkářů přes branná cvičení, pralesy ve skleníku až po kámasútru rostlin.

Jak to všechno začalo

Oficiálně byla Botanická zahrada Praha v Troji založena 1. ledna 1969, i když idea jejího založení se zjevovala a zase mizela už od dvacátých let minulého století. Tehdy totiž velkostatkář Svoboda věnoval hlavnímu městu Praze pozemky právě v Troji a krátce nato byla založena pražská zoo s tím, že její obdoba z říše rostlin by měla brzy následovat. Osud botanické zahrady však nakonec nebyl tak přímočarý jako té zoologické. Nápad se znova oprášil v padesátých letech, ale až na konci šedesátých let se pod dohledem prvního ředitele Jana Jagera začal skutečně realizovat.

Zahrada měla mít původně 160 hektarů a měla se tak zařadit mezi největší v Evropě, ale od tohoto projektu se postupně ustupovalo a hektary z plánů odpadávaly, až se zahrada

začala budovat v mnohem skromnějším měřítku. Pro zřízení velké pražské botanické zahrady se původně uvažovalo o více místech, například i na místě dendroškolky v Průhonickách. Nakonec však zvítězila trojská kotlina, což se ukázalo jako štastná volba. Najdeme zde totiž poněkud netypický terroir, tedy celou sadu environmentálních a krajinných faktorů. Pro zahradníky to v každodenní praxi znamená, například že průměrná teplota se zde pohybuje cca o dva stupně Celsia výš než ve zbytku země. Tematizace globálního oteplování mnohé z nás už naučila tomu, že dva stupně mohou znamenat velký rozdíl v tom, co, kde a jak roste a co lze v daném místě pěstovat. Dva stupínky tepla navíc umožňují v botanické zahradě pěstovat mrazuvzdorné kaktusy či středozemní rostliny, tedy neúplně typické obyvatele české zahrádky. Jako příznivá se ukázala i stabilita klimatu díky blízkosti Vltavy. Nedochází zde k přemokrování půdy, která má kvůli břidlicím v podloží možná spíš opačný problém - je potřeba zalévat raději více než méně. I proto se už od roku 1978 uvažuje o zavedení vodovodu přímo z Vltavy a nyní se zdá, že tajná přání mnoha zahradníků a ředitelů budou vyslyšena. Podle současného ředitele Bohumila Černého to pro zahradu znamená obrovské rozšíření možností: „Vodovodem vedeným přímo z Vltavy by naše náklady na vodu výrazně klesly, což by nám umožnilo stavět expozice zelené a štvanaté, inspirované i z jiných krajin než třeba Mexiko.“

Od branného cvičení k japonské zahradě

Dnes je botanická zahrada otevřená veřejnosti denně a k dispozici je návštěvníkům kromě výjimečného skleníku Fata Morgana také množství venkovních expozic. Najdete zde úchvatné sbírky sukulentů z Madagaskaru, sbírku pivoněk, růží, stínomilných rostlin, mrazuvzdorných kaktusů, rašelinistě, vodní plochy, ale také třeba vinici svaté Kláry či Ornamentální zahradu s meditační chatkou a sekvojovci obrovskými (nejmohutnější stromy světa, které ve své domovině dosahují výšky až 90 m - ty v Ornamentální zahradě mají 24 a 21 metrů).

Text – Laura Crowe piše články, cvičí jógu, napsala vegetariánskou kuchařku a ilustrovala dětské knihy, které napsal její muž. Má nečekaný úspěch s amatérským pěstováním orchidejí, které jí až podezřele často kvetou, přestože se jím věnuje jen minimalistiky.

Ilustrace – Ondřej Basík

Takto otevřenou náruč však nabízí zahrada svým návštěvníkům teprve po sametové revoluči. Do té doby se veřejnosti otvírala jen pár dnů v roce a sloužila spíš pro branná cvičení. Současný ředitel Bohumil Černý připomíná tristní podmínky tehdejších zahradníků: „Zcela nesmyslně měli tenkrát zahradníci zázemí v centru města, kde se převlékli do pracovního a byli odvezeni do práce sem do Troji. A odpoledne zase zpátky.“

Zázemí dnešní rovně stovky zaměstnanců zahrady je mnohem přijemnější. Dana Hejná, vedoucí areálu Sever, pracuje v botanické zahradě 27 let. Spadá pod ni úsek mrazuvzdorných kaktusů, ale třeba i stínomilné rostliny a rašelinště. Pracovní náplň její i kolegů je bohatá a samozřejmě je diktována tím, co zrovna potřebují rostliny. Informace o tom, jak se o jednotlivé rostliny starat, jím dodávají kurátori sbírek, ale každodenní rutina už je na zahradnících. Podle paní Hejné to může být plavavá práce. „Zahradník musí svůj úsek obstarat, ale také poznat, když se rostlině nedáří. Mnohé rostliny tu nejsou původní a ve svém přirozeném prostředí jsou opylovány třeba jedním jediným druhem motýla, který se u nás nevyškytuje. Musíme pak opylovat každou rostlinu ručně a vlastně pěstovat semena uměle. Letos byla docela dobrá zima, ale stane se, že těžkou zimu nepřežije třeba třetina kaktusů. Překvapivě například sníh nemusí být tak velký problém. Horší pro kaktusy může být holomráz nebo příliš deštivé léto. To se pak snažíme rostliny zakrývat a chránit nebo složitě odvodňovat.“ Podle paní Hejné jsou Češi národ zahradkářů. Mnoho návštěvníků si do botanické zahrady chodí pro inspiraci, chtějí vědět, co třeba vedle sebe zasadit na vlastní zahradce nebo jak si navrhnut a rozložit záhon či skalku. „Snažíme se, aby na každém úseku bylo v každém ročním období něco k vidění. Někdy to jsou třeba jen rozkvětlé krokusy nebo astry. Člověk by si mohl říct, že se jedná o obyčejné květiny, ale když máte

od obyčejné astry na jednom místě mnoho různých kultivarů, sbírka je najednou velmi cenná,“ podotýká paní Hejná.

Víno a Fata Morgana

V roce 1994 spadla do správy botanické zahrady i vinice svaté Kláry. Podle ředitele Bohumila Černého „víno zpracovává přímo botanická zahrada. Ročně vyprodukuje 25 000 půllitrových lahviček velmi kvalitního vína z mnoha bílých i červených odrůd. Víno se dá ochutnat a zakoupit ve viničním domku z 18. století, který kromě vína nabízí i úchvatný výhled na Prahu. Navíc se můžeme pochlubit velmi moderním vinným sklepem.“

Po polovině devadesátých let minutlého století byla pro botanickou zahradu důležitá i z dalšího důvodu: v roce 1995 se poprvé objevila myšlenka vybudovat skleník Fata Morgana. Stavba byla začáta v roce 1999 a veřejnosti se poprvé otevřela v roce 2004. Skleník je výjimečný svým esovitým tvarem, ale též tím, že je vestavěný do svahu trojské skály. Podle pana ředitele „to na údržbu není žádný med, ale pro návštěvníky se jedná o přidanou hodnotu. Díky tomu totiž můžete opravdu kráčet pod vzrostlými stromy jako v pralese. I kvůli skále jsme nutně udržovat cestičky velmi úzké, což rovněž působí autenticky. Skleník je rozdělen do tří částí, ta první je sukulenty, druhá se nazývá tropickým nížinným pralesem a třetí ukazuje vysokohorský tropický prales.“ Skleník Fata Morgana zůstává hlavním tahákem zahrady. Loni přilákal 140 000 z rekordního počtu 371 000 návštěvníků celé botanické.

Nedávno se dodat, že zahrada se mohla rozrůstat, inovovat a stavět i díky tomu, že její předešlá ředitelka Věra Bidlová dotáhla scelení pozemků po restituci a majetkové vztahy.

Chceme žít v zemi, která nezaostává

Hobulet květen 2019

Rozhovor

15

Deset notebooků, velká obrazovka, několik tabulí na nápady a za okny Pražská tržnice. Jarní pololetí je v plném proudu a Klára Štouřáčová (KŠ) a Silvie Zeman (SZ) v učebně zdůrazňují, že i tentokrát se frekventanti v jejich kurzech neučí jen základům programování, ale rozvíjejí také schopnost spolupracovat i prezentovat nápady a překonávají strach z dělání chyb. Vítejte v makeITtoday, kde se děti ve věku 8-15 let seznamují s dnešním světem ovládaným digitálními technologiemi.

Text – Daniela Vrbová je novinářka. Počítač ovládá hlavně intuicí, je však přiznivky pokroku a chytrých, udržitelných řešení pro města. Na Sedmičce žije patnáct let a doufá, že minimálně dalších patnáct ještě bude. Foto – Jiří Thýn

Proč jste se vedle své práce pustily i do šíření osvěty v oblasti informačních technologií (IT) mezi dětmi?

SZ: Důvodů je víc. Já chci žít v zemi, kde nezaostáváme a kde mladí tyhle možnosti mají. Hrozně nerada bych vychovávala děti v montovně Evropy. Každý pro to může udělat něco po svém. Někdo zavře oči, někomu to zjevně nevadí, když sledujeme výsledky voleb. Mně ale, cím jsem starší, to vadí cím dál víc. Pracujeme v oblasti lidských zdrojů v softwarové společnosti a vidíme, jak digitální vzděláni dětí a mladistvých každou zemi posouvá. Takže tohle pro to můžeme dělat my.

KŠ: Technologie mění svět - a není vyhnutí. To je dnes jasné snad už každému. Nevíme, jaká povolání budou existovat za dvacet let, ale víme, že digitální dovednosti jsou strašně důležité už teď. Moje motivace byla podobná: „něco udělat“. Studovala a pracovala jsem v Americe a hodně jsem váhala, jestli se mám vrátit do Česka, protože jsem tu neviděla takové možnosti. Věděla jsem ale, že tu žijí šikovní lidé a potenciál je tu obrovský. Chceme, aby odsud lidé neodcházeli a aby tu naopak měli prostředí, kde se mohou rozvíjet. Vždycky je samozřejmě pohodlně čekat, až pro to něco udělá někdo jiný. My jsme si ale prostě řekly, že zkusíme něco podniknout. Víme, že to nedokážeme samy, a tak se snažíme spolupracovat, ať už jde o akademickou, nebo byzyněsovou sféru. Je pro nás důležité, aby se věci začaly měnit.

Obě jste studovaly v zahraničí a tvrdíte, že to, co makeITtoday nabízí, je na západ od nás standardem na základních školách.

SZ: Bohužel už nejen na západ od nás, ale i na východ, v Maďarsku a na Slovensku. V tomhle nám prostě ujel vlak tak, že už ho ani nevidíme.

V čem tedy podle vašich informací tkví největší problém zdejších základních škol?

KŠ: Těch věcí je víc. Školství je obrovský kolos a po dlouhou dobu se v něm víceméně nic neměnilo. Problémem je samozřejmě nedostatek fundovaných učitelů. Ředitelé informatiku také většinou nepovažují za prioritu, nedostávají se ani finance na vybavení. Ale hlavně nikdo nepracuje se samotnými učiteli, aby začali vyučovat jiným způsobem.

Je těžké tenhle proces zařídit celoplošně, pokud jsme celá desetiletí zvyklí na autoritu učitele před tabulí, na psaní si do sešitů, na biflování a novou interakci, třeba že by děti brainstormovaly... tenhle přístup je hrozně těžké změnit. Musí to ale vzejít od učitelů samotných.

SZ: Pedagogové hlavně nevidí tu důležitost, proto to měnit. Ale jednoduchá odpověď na vaši otázku neexistuje, každá škola má ještě individuální podmínky. Důležitou roli hraje to, jak je zaměřené vedení školy.

KŠ: Pedagogové také o světě práce uvažují v intencích povolání, která známe dnes, a nemyslí přitom na budoucnost. Navíc jsou dost

teoretičtí, málokdo z nich má zkušenosť z praxe. Tudiž děti směřují stále na klasická povolání. Když učitel sám nemá ten rozhled, nechápe, jak se proměnuje trh práce, vzniká propast mezi teorií a reálným světem. Doba se mění tak strašně rychle, že dokonce i firmám, které jsou flexibilní, připadá turbulentní. A ve školách se řeší, jestli děti mohou mít mobily. To je tak propastně! Prostředí, v němž se děti vzdělávají, je hrozně zkostnatělé a neodpovídá době. Natož potom obsah samotných předmětů.

SZ: Vidíme to v kurzech, jak se děti bojí brainstormovat. Co když řeknou odpověď a ta nebude správná? Snažíme se je navést na to, že rozvíjení nápadů a hledání řešení je proces, při němž je v pořádku dělat chyby. Neexistuje jen jedna správná odpověď. Trvalo nám dlouho, než jsme u nich toto myšlení prolomily.

Jaké kurzy tedy nabízíte?

SZ: Začínáme s dětmi od osmi let ve vizuálním programovacím jazyce Scratch a dále můžou pokračovat na robotiku nebo vývoj mobilních aplikací. Pro starší studenty nabízíme kurzy programovacího jazyka Python a vývoje webu. Neustále přidáváme nové kurzy a workshopy, důležitá je pro nás návaznost a systematicnost. Všemi kurzy se prolíná i téma zásad bezpečného pohybu v kyberprostoru. Děti je učíme, jako by to byla pravidla silničního provozu. V neposlední řadě také chystáme příměstské letní tábory věnované robotice, mobilní aplikacím, designu počítačových her a vytváření webových stránek.

KŠ: Děláme i kurzy pro firmy. To znamená, že pokud zaměstnanci mají vhodný prostor a vybavení, můžou se kurzy konat u nich. Mohou si vybrat, zda kurzy zcela, nebo částečně zasponzorují, anebo na ně zaměstnanci využijí různé benefity poukazy.

Současná debata o českém školství považuje za problém, že je moc dětí na gymnáziích a málo na praktických školách. Je podle vás digitální znalost spíše praktická dovednost, nebo nadstavba, která patří na gymnázia?

SZ: Digitální dovednosti jsou už dnes všeobecně považovány za novou formu gramotnosti, která by se samozřejmě měla vyučovat plošně jak na gymnáziích, tak na odborných školách. Něco jako angličtina, čeština a matematika. Čeština taky využijete ve všech oblastech a nemusí být ze všech studentů spisovatelé.

KŠ: Bez téhoto dovednosti se dnes neobejdete nikdo. To už chápou snad všichni.

A nesetkáváte se s výtkou, že držíte děti u počítače, když je dnes spíše problém je od něj dostat?

KŠ: To je převládající názor, že děti s technologiemi tráví příliš mnoho času, ovládají je, že jsou na ně experti. My ale říkáme, že umět si pustit video na YouTube neznamená, že dítě rozumí technologii, že má digitální dovednosti. Nelákáme děti, aby trávily víc času u počítače. My s nimi systematicky pracujeme, aby porozuměly technologiím a věděly, co nabízejí. To znamená, aby ten čas u počítače využily efektivně a dokázaly přejít z role pasivního uživatele do role kreativního tvůrce. To, že jdou jednou týdně na kroužek o délce 75 minut, neznamená, že se nemůžou věnovat i sportu.

SZ: Přirovnala bych to k situaci, kdy rodič řekne, že své dítě nedá na atletiku, protože po škole už pobíhá celý den venku. To ale neznamená, že má dovednost, kterou v něm někdo rozvíjí. Totéž platí pro naš kurzy. Ze bude dítě sedět u počítače, neznamená, že se na něm naučí programovat, vyhodnocovat rizika technologií a stane se z nej tvůrce.

V roce 2017 jste začínaly se třicítkou žáků, dnes jich máte přes sto paděsát a při registraci do nových kurzů nebo na tábory musejí být rodiče už hodně rychlí. Objevil se za tu dobu ve vašich kurzech i nějaký velký talent, o kterém nejspíš ještě uslyšíme?

KŠ: Do kurzů k nám chodí děti s nejrůznějšími zájmy a talenty. Jejich rozvoj v technologických dovednostech sledujeme a nejednou jsme byly ohromeny jejich pokrokem. Věříme, že všechny děti, které k nám chodí, budou jednou vynikat v oblastech, které si zvolí, snad i díky základům od nás.

SZ: Dnešním světě se již jen minimum profesí obejde bez znalosti digitálních technologií a do budoucna jich bude ještě méně. Děti a studenty tak učíme nejzádanější dovednosti 21. století: digitální dovednosti a soft skills, což je skvělé pro výchovu budoucích lídrů a inovátorů.

Stiháte stejně rychle, jako expandujete, rozšiřovat i rady lektorů?

KŠ: Nové lektory hledáme stále, naše expanze je ale rychlejší než jejich nábor. Všichni naši

stávající lektori jsou lidé z praxe a kurzy mají jako přídavek ke svému plnému úvazku. U nás učí proto, že chtějí dát společnosti něco zpět.

Jaké požadavky na lektory máte?

KŠ: Je strašně důležité, aby dokázali propojit učení s reálným světem. Aby uměli dětem zasadit věci do kontextu a nadchnout je pro to, co svět nabízí. Že v něm mohou být aktivní a nemusejí jen pasivně hrát stále tytéž hry. Mohou si třeba vytvořit vlastní, které budou sdílet s kamarády. Nemí to tedy učení pro učení, ale umění zažehnout v dětech vnitřní motivaci, že něco dokázou vytvořit samy. Že je přítom v pořádku dělat chyb, protože to je prostě proces s řadou možností.

SZ: Je pro nás důležité, aby kurzy byly vedené hravou formou. Všichni si v nich tykají, vladně tam neformální, přátelská atmosféra, která přirozeně vybízí ke všemu, co Klári právě popsal. Lektor není ani tak učitel, jako spíš průvodce. Děti to musí bavit, na konci nesmíjí chtít odejít.

Všimla jsem si, že ve vašem lektorském týmu je více žen než mužů. Jak to?

KŠ: Z toho máme velkou radost. Myslím, že je to tím, jak to ženy mají v IT obecně trochu složitější. Samy musejí něco překonat, aby se k tomu dostaly. O to zapáleněji a aktivněji to potom zprostředkovávají dětem, a hlavně holčičkám. To je pro nás zásadní, protože stereotypy v této oblasti pořád převládají. Ženy přinášejí do učení informatiky spoustu nových věcí, baví je to, s dětmi umíjí pracovat a i děti jsou tím pádem nadšené. Ty hodiny jsou tak kreativní, až bychom na ně nejradši chodily samy. Chceme, aby děti v tomhle měly vzory, role models, v řadách žen.

Co nového podle vás ženy přinášejí do oblasti IT?

KŠ: Nerady generalizujeme, nicméně obě ve své práci v softwarové firmě vidíme, že smíšené týmy složené z žen, cizinců a tak dále, jsou nejlepší.

SZ: Vychází to i z různých výzkumů: diverzita v týmech, ať už národnostní, vzdělanostní a tak dále, vytváří výkonnější týmy. Šest kluků z ČVUT se bude chovat jinak než různorodý tým z jiných univerzit, a tedy s jinými přístupy, z jiných zemí atd.

Samy v makeITtoday neučíte?

SZ: Samy neučíme, to už by nebylo v našich silách při našich stávajících pracích na plný úvazek. Navíc na to máme odborníky, převážně profesionály z technologických firem.

Sídli te ve StartUp Marketu v Pražské tržnici. Ten ale není vaši konečnou zastávkou. Proč?

SZ: Chceme se dále rozrůstat a mít prostory,

které odrazí naši kultury. Naši vizí je technologický hub: kreativní prostor, kam budeme zvát na přednášky lidí z praxe a kam s dětmi budou moci chodit i rodiče. Protože s nimi musíme pracovat také, aby viděli pro své děti ty zajímavé cesty, které svět IT a digitální dovednosti nabízí.

Jednáme tedy s lidmi kolem H40 (Začátkem roku 2020 by se v hale 40 v Pražské tržnici měl otevřít prostor pro všechny generace H40). Jeho součástí bude kulturně-komunitní centrum s důrazem na digitální vzdělávání a podnikatelský inkubátor

H 4.0 Art & Digital Lab - pozn. red.), tak uvidíme, jestli se načasování podaří sjednotit.

Co hledáte? A dokážete si představit, že byste nakonec otevřely i jinde než v Praze?

SZ: Mělo by to být místo, které je dobré dostupné hromadnou dopravou, kam se vejde přet až šest tříd a kreativní prostor pro studenty. Technické vybavení si zajistíme samy. Práhu 7 bychom opouštěly s těžkým srdcem, ale určitě bychom měly rády pobočky i v jiných částech města. V současnosti se k nám sjíždějí studenti z celé Prahy a my bychom jim rády vyšly vstří a nabídly i jinou lokalitu.

Jak dlouho v Praze 7 žijete?

SZ: Čtyři pět let. Předtím jsem bydlela v Praze 8, ale se Sedmičkou jsem byla vždycky nějakým způsobem spojená. Dělala jsem krasobruslení, takže od malíčka jsem chodila do Sportovní haly a na Štvanici. Potom jsem studovala na Gymnáziu Nad Štolou a vždycky to byla moje vysněná lokalita, kde bych jednou chtěla bydlet. Tak teď žijeme s manželem na Letné.

KŠ: Já tu žiju asi tři roky. Původem jsem z Brna, nicméně když jsem se vrácela z Ameriky, chtěla jsem zůstat v Praze. A Praha 7 je pro mě druhý domov, který jsem si našla.

Co se vám na něm líbí?

KŠ: Jsem nadšená z toho, jak jsou tu lidé aktivní. Jsou to srdcaři, kteří se snaží věci zlepšovat. Samy víme, kolik je za tím práce, ale když do toho jde člověk srdcem a má dobré úmysly, tak se to na výsledku projeví. Je hrozně inspirativní být mezi lidmi, kterým na věcech kolem nich záleží. To není samozřejmé, žít v tak skvělém sousedství.

SZ: A potom samozřejmě dva nádherné parky, které mají ojedinělou atmosféru v každém ročním období, sportovní a kulturní využití, blízko do centra... To je unikátní. ●

Silvie Zeman (*1985)

vystudovala bakalářský program andragogika a personální řízení na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, v jehož rámci absolvovala část kurzu na belgické Université de Liège. Následně získala český a francouzský inženýrský titul z oboru Economics and Management na České zemědělské univerzitě a Ecole de management & commerce v Lyonu. Za sebou má

více než deset let zkušeností z manažerských HR pozic v nadnárodních společnostech. V roce 2017 založila svůj srdeční projekt makeITtoday – zábavné kurzy programování pro děti, které mají za cíl dětem pomoci plně využít potenciál dnešní doby. S rodinou žije na Letné.

Klára Štourová (*1986)

studovala v USA, kde na univerzitě v St. Louis získala titul Master of Science v oboru management lidských zdrojů (HR). Poté využila možnosti rok v USA pracovat v oboru HR. V této oblasti pracuje i po návratu do Prahy, zaměřuje se na technologické firmy. V roce 2017 spoluzaložila makeITtoday, který dětem dává prostor k rozvíjení jejich kreativity pomocí programování. Vedle toho se v makeITtoday klade důraz na další opomíjené dovednosti, jako je sdílení, prezentace projektů, argumentace a spolupráce. Žije na Letné.

Kultura kousek od magistrály

Na ostrově Štvanice vznikl před pár lety divadelní prostor, který se postupně stal místem setkávání nejen diváků a divadelníků, ale také oázou klidu a zeleně. Zdejší VILA Štvanice pořádá festivaly, workshopy, výkendové dílny a zapojí se i do Pražského quadriennale.

V roce 2013 hledal nezávislý činoherní soubor Tygr v tísni samostatně stojící budovou pro své imerzivní divadelní přestavení GOLEM Štvanice podle literární předlohy Gustava Meyrinka. Útočištěm se jim stala v té době nevyužívaná vila č.p. 858 na Štvanici, která se tak začala rychle měnit v nové kulturní místo v Praze. Traduje se, že na začátku 19. století budova sloužila jako nevěstinec, pak v ní sídlilo ředitelství Pražských lázní, po revoluci ji krátce využívalo vydavatelství Bonton, po povodních v roce 2002 zůstala opuštěná. Divadlo vdechlo vila i jejímu okolí nový život, pokojičky přeměnilo na šatny a výtvarné ateliéry a přízemí s kavárnou a sálem se otevřelo veřejnosti. Na pivo, čaj nebo domácí limonádu sem můžete zavítat od 16 (v létě již od 14) hodin a představení jsou tu skoro každý den. V teplých měsících si pak před klasicistní stavbou připadáte skoro jako na chatě, i když jste jen sto metrů od magistrály.

VILA a celý její provoz i vedlejší aktivity jsou dílem asi čtyřiceti lidí, kteří se starají o uměleckou produkci, koncerty, festivaly, techniku a mnoho dalších věcí. „Někdy tu trávíme celé dny a ani se nám odsud nechce, člověk sem přijde ráno, může tu pracovat, potkávat se s ostatními, a tím, jak je tu krásně, si připadá trochu jako někde na chalupě,“ říká s úsměvem umělecký ředitel Ivo Kristián Kubák. Ve vile dnes působí tři soubory. Prvním z nich je Tygr v tísni, který se koná v prosinci. Nedávno také ožily nedaleké prostory bývalé prvorepublikové kavárny architekta Josefa Fuchse, kde ještě před pár lety fungovala diskotéka. Dnes zde najdete alternativní kulturní prostor FUCHS2, na jehož programu se kromě VILY podílejí také týmy projektů Altenburg 1964, Containall a Přístav 18600 – převážně letní podniky, jež zde našly zimní útočiště. Do tohoto prostoru Tygr v tísni přináší novou dramaturgickou linii Tváří v tvář – série site-specific večerů, pohybující se na hranici divadla a mejdalu, jež vychází z historie a genia loci tohoto funkcionalistického prostoru.

Tábor pro mimozemské civilizace

Velká událost čeká Štvanici letos v červnu, bude zde totiž instalován český pavilon Pražského quadriennale, jehož kurátorem je právě Ivo Kristián Kubák, který stojí i za celým projektem VILA Štvanice a za souborem Tygr v tísni. Z Výstaviště, kde se bude Pražské quadriennale odehrávat, budou návštěvníci odkloněni na Štvanický ostrov, kde vznikne „adaptační tábor pro mimozemské civilizace“ a prostor kolem VILA tříkrát ožije sedmidennou imerzivní inscenací od soumraku do svítání. Více se o programu Pražského quadriennale dozvíté v červnovém Hobuletu.

Kola i rajčátka

Aby však nebyla řec jenom o kultuře, VILA myslí i na sport a aktivně se zapojila do snah o rekonstrukci bike parku ve svém těsném sousedství, takže i bikeri se snad dočkají lepších podmínek dříve, než dojde k celkové opravě ostrova. A co čeká VILA s plánovanou revitalizací? „V soutěži o nový vzhled Štvanice zvítězil před pěti lety architekt Radek Kolářík, který s námi spolupracuje na některých stálejších projektech. Ve své koncepci počítá s kulturním provozem v obou zmíněných budovách, takže kultura by se ze Štvanice vytratit neměla,“ slibuje Kubák.

Od jara se u VILY také zahradníci. Další sezónu zde zahájila komunitní zahrada Tygr v petřzeli, za VILOU se v truhlících pěstuje zelenina, květiny a zkrátka vše, co si registrovaní členové zahrady zasadí. Pěstovat tu může i ten, který nemá čas, protože o zahradu se stará zahradník – stačí tedy přijít a sesírat, co se urodilo, a to nejlépe jak na záhonku, tak na divadelní scéně. ●
→ www.vilastvanice.cz, www.tygrpetrzeli.cz

Víčten

Po

- JATKA78 19.30 White rabbit red rabbit #5: Jiří Bartoška Hra Nassima Soleimanpoura pro jednoho herce
- LA FABRIKA 19.30 The Watcher* 420PEOPLE & Please The Trees
- LA FABRIKA 19.30 Tango, ó tango Taneční komedie s prvky činohry
- PIDIVADLO 20.00 Pivo Slavné představení o otci se synem od Mira Gavrana

Po

- PŘÍSTAV 7 16.15 Dobré zprávy Filmový klub (Ondřej Šálek, 2018, dokument)
- JATKA78 19.30 Sweat & Ink Světová premiéra kanadských hvězd nového cirkusu
- ALFRED VE DVOŘE 20.00 Humanan Addition Cycle Taneční a loutkové divadlo ve spojení s animacemi a zvukem
- PIDIVADLO 20.00 Rituální vražda George Mastromase Derniéra
- STUDIO HRDINŮ 20.00 Stiller Premiéra

Po

- LA FABRIKA 19.30 Tango, ó tango
- CROSS ATTIC 20.00 The Dog Project
- PIDIVADLO 20.00 Pivo
- STUDIO ALTA 21.00 Večer animované tvorby

Út

- VZLETNÁ 12.00–13.30 Přednáška o spotřebitelském právu pro veřejnost
- JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová báseň
- STUDIO ALTA 19.30 Lehká zem 20.30 Eau de Vie Taneč, kde není nejdůležitější, co je vidět, ale to, co je slyšet

Vícedenní akce

- BOTANICKÁ ZAHRADE 15. 5.–2. 6. Bonsaje napříč st. Evropou do 26. 5. Motýlí cestovatel 24.–26. 5. Muškátová burza
- DOX do 12. 8. Jiřičná do 10. 6. Kryštof Kaplan: Tenze
- GALERIE JELENÍ 10. 5.–2. 6. L. Paleček: Romo pračka pere okurky
- GALERIE KURZOR 10. 5.–16. 6. L. & D. Dostálkovy: Kampaně
- KNIHKUPECTVÍ, ANTIKVARIÁT TRIGON 1.–10. 5. Ladislav Sýkora: Obrázky z cest 16. 5.–24. 6. Josefú Váchalovi
- NÁRODNÍ TECHNICKÉ MUZEUM do 30. 4. Karel Kruis: mezi vědou, technikou a uměním fotografie do 30. 6. Made in

St

- BOTANICKÁ ZAHRADE 9.00–21.00 1. máj Přijďte polibit svou lásku pod rozkvetlým stromem
- HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 17.00 Artsučas Akce studentů Arts Managementu VŠE – oslava lásky, práce, volna a svobody
- JATKA78 18.30 Bratří speciál Neopakovatelný cirkusový večer, o jehož průběhu rozhodují diváci
- PLANETÁRIUM PRAHA 19.00 Večer pro zamilované
- CROSS SQUARE 21.00 Bohemian Rhapsody Letní kino před Crossem

Út

- JATKA78 19.30 White rabbit red rabbit #5: Jiří Bartoška Hra Nassima Soleimanpoura pro jednoho herce
- LA FABRIKA 19.30 The Watcher* 420PEOPLE & Please The Trees
- LA FABRIKA 19.30 Tango, ó tango Taneční komedie s prvky činohry
- PIDIVADLO 20.00 Pivo Slavné představení o otci se synem od Mira Gavrana

Po

- PŘÍSTAV 7 16.15 Dobré zprávy Filmový klub (Ondřej Šálek, 2018, dokument)
- JATKA78 19.30 Sweat & Ink Světová premiéra kanadských hvězd nového cirkusu
- ALFRED VE DVOŘE 20.00 Humanan Addition Cycle Taneční a loutkové divadlo ve spojení s animacemi a zvukem
- PIDIVADLO 20.00 Rituální vražda George Mastromase Derniéra
- STUDIO HRDINŮ 20.00 Stiller Premiéra

Po

- LA FABRIKA 19.30 Tango, ó tango
- CROSS ATTIC 20.00 The Dog Project
- PIDIVADLO 20.00 Pivo
- STUDIO ALTA 21.00 Večer animované tvorby

Út

- VZLETNÁ 12.00–13.30 Přednáška o spotřebitelském právu pro veřejnost
- JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová báseň
- STUDIO ALTA 19.30 Lehká zem 20.30 Eau de Vie Taneč, kde není nejdůležitější, co je vidět, ale to, co je slyšet

Ct

- VELETRNÍ PALÁC 16.30 Novinky ve sbírkách NGP 2013–2018 Komentovaná prohlídka
- KKC ART NA LETNÉ 17.00 Vernisáž výtvarných děl
- PLANETÁRIUM PRAHA 18.00 Naše bouřlivá planeta
- HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 19.30 Holy Gore: Eva01 Post-klubová hudba v podání člena DJ kolektivu BCAA
- PLANETÁRIUM PRAHA 19.30 Horizon

Út

- VZLETNÁ 12.00–13.30 Přednáška o dědičkém právu pro veřejnost Právnická poradna
- KKC ART NA LETNÉ 17.00–19.00 Jak se uctívají a bousrají pomníky
- DIVADLO NA MANINÁCH 19.00 Cena za něžnost
- JATKA78 19.30 Bull Kryštof Rímský a Jan Janovský v představení o tom, proč nás baví být tak krutí
- LA FABRIKA 19.30 The Watcher* 420PEOPLE & Please The Trees

Po

- PLANETÁRIUM PRAHA 11.00 a 15.00 Polaris 14.00 Povídání pro zvídavé děti
- LA FABRIKA 19.30 Duet pro jeden hlas Zuzana Stivínová a Jan Novotný
- CROSS SQUARE 21.00 Mirai, dívka z budoucnosti Letní kino před Crossem
- PIDIVADLO 15.00 The Bitches
- DOX 18.00 Architektura Evy Jiřičné Přednáška
- PLANETÁRIUM PRAHA 18.00 Akustický vesmír
- ROCKOPERA PRAHA 19.00 Antigona*

Út

- KKC ART NA LETNÉ 17.00–19.00 Setkání s Kurtem Gebauerem
- HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 19.00 Lovely Talks: Crazy AF Zahrají New Magic Media, Ncol, Kvta, Mary C
- JATKA78 19.30 Sweat & Ink Světová premiéra kanadských hvězd nového cirkusu
- LA FABRIKA 19.30 Ego* Nejnovější představení Losers Cirque Company
- PLANETÁRIUM PRAHA 19.30 The Biosphere Experience
- KNIHKUPECTVÍ TRIGON 18.00 J. Váchalovi
- CROSS CLUB 19.00 Blízký východ
- DIVADLO NA MANINÁCH 19.00 Slečna Julie
- PRAZENLINA 19.00 Koonda Holaa
- PIDIVADLO 20.00 My děti ze stanice Zoo
- DIVADLO NA MANINÁCH 19.00 Žena obecná
- KINO VÝTV. UMĚNÍ 19.00 Profil: Grafika
- THE CHEMISTRY GALLERY 19.00 Jan Uldrych: Kořeny Vernisáž
- CROSS SQUARE 20.00 Katarzia

Po

- KKC ART NA LETNÉ 13.30–17.00 Výtvarná dihna Pissarrovy zahrady
- PŘÍSTAV 7 13.30 Botanicula žijel Zahradní slavnost v nové komunitní zahradě
- DOX 19.00 Farma v jeskyni: Navždy spolu Inscenace vytvořená společně se seniory – neherci
- ROCKOPERA PRAHA 19.00 Proces* Komediální rocková opera plná absurdního humoru
- CROSS CLUB 20.00 Stand-up Comedy v Crossu Nekompromisní parta komiků

Út

- VZLETNÁ 16.00–18.00 Hafanova město Papírov workshop pro děti
- AVU 18.00 Teorie architektury / Lukáš Wojciechowski (Wrocław) O vztazích architektury s byznysem, mocí, ambicemi, vědou a průmyslem
- DOX 18.00 Vize Prahy Eva Jiřičná jako inspirace pro Prahu. Diskuzní panel ve spolupráci se školou architektury Archip
- JATKA78 19.30 ADHD Novocirkusová báseň, groteska i noční běs
- PIDIVADLO 20.00 Limbo Autorská tragikomedie z předpěkli nebe
- KKC ART NA LETNÉ 13.30–17.00 Výtvarná dihna Pissarrovy zahrady
- FARNOST U SV. ANTONÍNA 18.00–24.00,
- BOT. ZAHRADE 19.00–21.00 Noc kostelů
- DOX 19.00 Farma v jeskyni: Navždy spolu
- STUDIO ALTA 19.30 M-E-SA: man shape revised Dvojité sólo z mnoha úhlů pohledu žasne nad tím, čím všim může být muž
- ALFRED VE DVOŘE 20.00 Dva sešity Handa Gote otevírá sešity s poznámkami a pokouší se znova natočit film Jana Dörmra

Ct

- STONE PROJECTS 2. 5.–2. 6. Romana Drdová, Ju Young Kim
- THE CHEMISTRY GALLERY 17. 5.–16. 6. Jan Uldrych: Kořeny
- TRAFO GALLERY 16. 5.–16. 6. Berlin Praha Barter
- VELETRNÍ PALÁC do 26. 5. Otevřený depozitář Umění Asie do 26. 5. Novinky ve sbírkách NGP 2013–2018 do 28. 7. Introducing Viktor Dedeck: Místo rodiny do 28. 7. Moving Image Department #10 do 8. 9. 400 ASA: Fotografie
- PIDIVADLO 9.–12. 5. PidiFest 2019
- PŘÍSTAV 7 MINIGALERIE do 17. 5. Pleteš se do malby
- CROSS SQUA 21.00 Sporting Expo 4.–5. The Mag Con* 9.–12. 5. Svět knihy 17.–19. 5. Legendy* 23.–26. 5. Czech Dance Masters do 26. 5. Pixar – 30 let animace
- HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 15.00 10 Years Of All Good Looking Smooth drumandbass party
- JATKA78 15.00 a 18.30 Biograf
- PLANETÁRIUM PRAHA 16.30 a 19.30 Voyager – příběh věčného poutníka 18.00 Noční obloha BK
- PŘÍSTAV 7 15.00 Zázraky 60. let Přednáška o jedné z nejúspěšnějších etap českého divadla
- STUDIO ALTA 15.00–18.00 Rozkvetlý Altík Tvůrčí program pro děti od 1 do 13 let
- VZLETNÁ 16.00–18.00 Tisknu si své triko! Workshop pro děti
- AVU 18.00 Teorie architektury / Vjera Steul (Ghent–Brussels) O práci architektky v lidském prostoru: psychiatricé péče
- LA FABRIKA 19.30 N. Katamadze & Insight Koncert gruzínské vokalistky
- JATKA78 21.00 Nesnesitelná tekutost bytí 12 000 litrů vody, 1,5 tuny oceli, 4 skleněné stěny a 1 herečka

Pá

- KKC ART NA LETNÉ 17.00–23.00 Sedmě výřávání na Letné Kytara a hlas Jaromíra Typlta
- PLANETÁRIUM PRAHA 18.00 Horizon
- VODÁRENSKÁ VĚŽ 18.00 Vernisáž výstavy Duchové Stromovky
- DIVADLO RADAR 20.00 Doručeno. Zobrazeno. Přečteno. Epistolární drama 21. století
- STUDIO HRDINŮ 20.00 Zdání klame

Út

- PIDIVADLO 15.00 Nič Súkromné konzervatorium Nitra
- HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 19.00 Lovely Talks: Queer AF Rap a LGBTQ+ zahrájí Pablo G, Nevinnost, Step by Step, Miss Carriage
- PIDIVADLO 19.00 Kafkarium Herecké studio Švandova divadla
- LA FABRIKA 19.30 Největší přání Velmi veselé taneční představení
- DOX 20.00 Book & Fly: John Banville se vrátil do Prahy Debata s irským spisovatelem Johnem Banvilem

Po

- REZÁČOVY NÁMĚSTÍ 9.00–14.00 Farmářské tržiště Heřmanák
- BIO OKO 12.00–17.30 Letenský bazar Nejen obléčení vintage pro kluky i holky
- CROSS CLUB 12.00 Star Wars den May the Force be with you
- VÝSTAVIŠTĚ PRAHA 13.00–18.00 Dm Rodinný běh* Rozběhněte se s celou rodinou
- VILA ŠTVANICE 19.00 Tři ženy a zamilovaný lavec Inscenace k 350. výročí narození malíře Petra Brandla

Út

- PIDIVADLO 10.00 Nič Súkromné konzervatorium Nitra
- PIDIVADLO 10.00 Limbo PidiFEST 2019 13.00 Old and New Colours Vörösmarty Mihály Gimnázium
- HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 15.00 Lovely AF Lovely promo and friends – hrají Nicol, Kewu, DONE, Brigitte Noire, Step by Step
- STUDIO ALTA 20.00 Collectif OS'O: Timon/Titus Autorská inscenace z Francie (české titulky)

Po

- REZÁČOVY NÁMĚSTÍ 9.00–14.00 Farmářské tržiště Heřmanák
- NÁRODNÍ TECHNICKÉ MUZEUM 9.00–18.00 Mezinárodní den muzeí Snižené vstupné
- NÁRODNÍ ZEMĚDLÉSKÉ MUZEUM 9.00–17.00 Letenský muzejní den Vstup zdarma
- BOTANICKÁ ZAHRADE 14.00 a 18.00 Procházky zahradou s odborníkem Seznamte se se sbírkou kosatců
- VODÁRENSKÁ VĚŽ 19.00 Broky Františka Kanečka To nejlepší i nehorší z rock-popu 70. a 80. let

Út

- CROSS SQUARE 12.00 Street Food Jam Objevujte exotické chutě
- BIO OKO 15.00 Dialogy karmelitek* Zážnam z Metropolitní opery
- VODÁRENSKÁ VĚŽ 16.00 Ententyky Legendární rodinné představení pražské Violy
- ALFRED VE DVOŘE 20.00 Hopi-land Mozaika záhadných vesmírných jevů a důkazů o existenci mimozemských kultur
- JATKA78 20.30 Nesnesitelná tekutost bytí 12 000 litrů vody, 1,5 tuny oceli, 4 skleněné stěny a 1 herečka

Po

- KKC ART NA LETNÉ 17.00–19.00 Setkání s historikem umění Jaromírem Zeminou
- DIVADLO NA MANINÁCH 19.00 Tlustý prase
- LA FABRIKA 19.30 Lov
- CROSS ATTIC 20.00 Jelen v dešti: v rozkvětu
- DIVADLO RADAR 20.00 Hamletteen

Út

- CROSS ATTIC 19.00 Open Studio with Sophie Krause (DE)
- DIVADLO NA MANINÁCH 19.00 Zrada
- JATKA78 19.30 Kolaps
- DIVADLO RADAR 20.00 Teror

Po

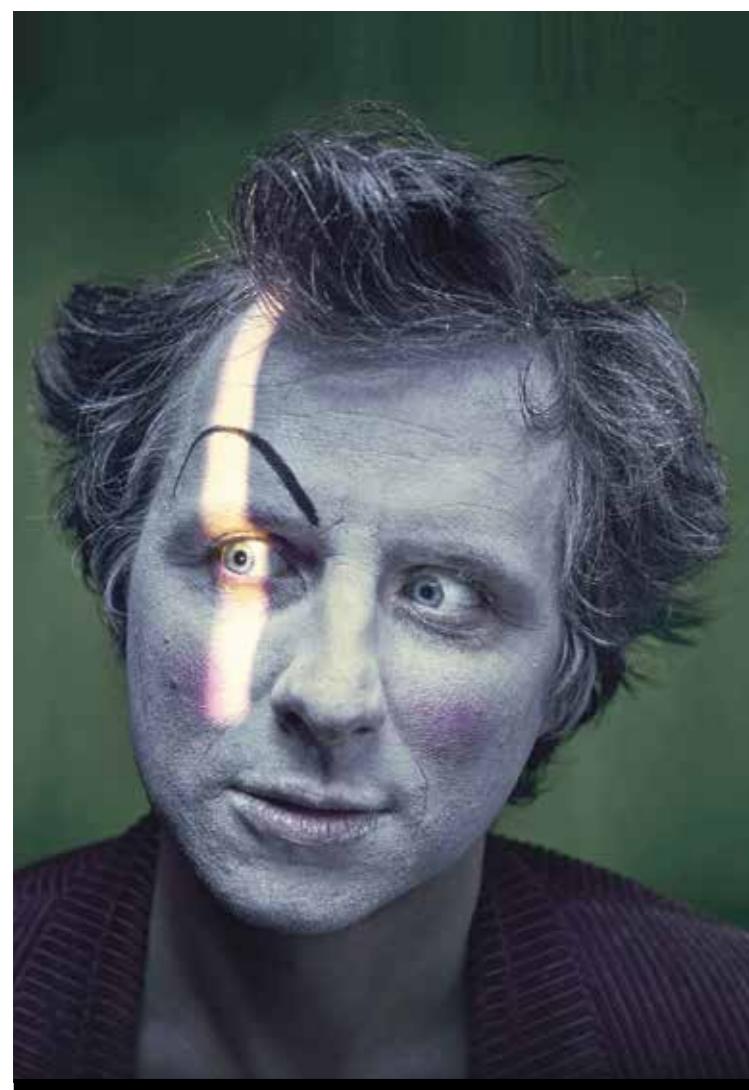
- HOLEŠOVICKÁ ŠACHTA 19.00 Off Record Vernisáž výstavy Tomáše Predky
- PLANETÁRIUM PRAHA 19.30 The Biosphere Experience
- LA FABRIKA 19.30 Khamoro* Festival romské hudby
- STUDIO ALTA 19.30 Misty Picture Vystoupení dvou skladatelů na pomezí soudobé vážné hudby a digitálních experimentů
- JATKA78 21.00 Nesnesitelná tekutost bytí 12 000 litrů vody, 1,5 tuny oceli, 4 skleněné stěny a 1 herečka

Út

- VÝSTAVIŠTĚ PRAHA 16.00–6.00 Boris Brejcha* Německý DJ Boris Brejcha
- LA FABRIKA 19.30 Khamoro* Festival romské hudby
- PLANETÁRIUM PRAHA 19.30 Voyager – příběh věčného poutníka
- STUDIO ALTA 19.30 ALTA by rezidenti Večer v podání účastníků rezidenčního programu
- DIVADLO RADAR 20.00 Charleyova tetu Mít bohatou tetu nebyvá na závadu

Po

- * akce bez jazykové bariéry / no language barrier

Zvukový cirkus

Jatka78 v únoru uvedla inscenaci od domácího souboru Cirk La Putyka, která překračuje hranice mezi koncertem, divadlem a cirkusem. Představení Isole je postaveno z větší části na hudbě, z menší pak na novém cirkusu, tanci a fyzickém divadle. Režie inscenace se ujal Maksim Komarov, umělecký šéf finského souboru Circo Aero, který s Cirkem La Putyka v minulosti vytvořil již tři představení. Tentokrát se do hlavní role dostanou ti, kteří doprovázejí projekty souboru od samého počátku, ale obvykle stojí více v pozadí - hudebníci. Název Isole vychází z italského termínu pro ostrovy, ale v širším pohledu v sobě nese i odkaz na básně No Man Is an Island od Johna Donnea, jíž se režisér Isole volně inspiroval. Reprízy můžete v Pražské tržnici navštívit 15., 16. a 17. května od 19.30 hodin. ●

→ www.jatka78.cz

Kámen čtyř rukou

Zámek Troja ve svých interiérech i exteriérech již několik let hostí sochařské výstavy. Ta současná s názvem Sochy a objekty představuje díla umělců stejné generace Aleše Hnízdila a Jiřího Kačera. Oba byli členy skupiny mladých, která v druhé polovině 80. let vystoupila s otevřenou kritikou svařových a fondových praktik, což nakonec vedlo ke znovuotevření Galerie mladých U Řečických, první platformy, jež dávala prostor začínajícím umělcům bez prověrek a nezasahovala do jejich tvorby. Hnízdi a Kačer si pro své sochařské realizace vybrali zcela rozdílné cesty i materiály a jejich práce se právě odlišnými přístupy k formě i výrazu doplňují. Výstava je k vidění v zámku Troja do 3. listopadu od úterý do neděle od 10 do 18 hodin, kromě pátku, kdy je přístupná až od 13 hodin. ●

→ www.ghmp.cz

Tanec Piny Baush

DOX ve středu 8. května uvede videoinstalaci s názvem Ensembles prezentující dílo významné choreografky 20. století Piny Baush a jejího souboru Tanztheater Wuppertal. Baush se svým souborem vytvořila v průběhu 36 let repertoár čítající 46 choreografii a některá díla jsou i v současnosti uváděna v mnoha zemích celého světa. Podstatnou součástí tvůrčího procesu Piny Baush bylo od samých počátků použití videonahrávek. Instalace v DOXu je cestou časem, procesem vzniku, vývojem, změnou a obrozením - a jedním ze způsobů, jak vnímat uměleckou práci této významné choreografky. K vidění je do 20. května. Souběžně můžete v DOXu navštívit i výstavu sochaře Kryštofa Kaplana, na které se představují tři scénické situace, jež využívají napětí mezi zdáním a skutečností. Vtahuji diváka do významové hry, v níž jsou očekávání o vlastnostech a fyzikálních zákonitostech či o měřítku a funkci konkrétní hmoty nebo objektu nahodlávána a znejistována. V druhé části výstavy vybudoval Kaplan instalaci, která přímo reaguje na architekturu DOXu. Výstavu Tenze můžete navštívit do 10. června. ●

→ www.dox.cz

Setkání performerů

Performance Crossings 2019 je mezinárodní festival zaměřující se na performance art a příbuzné umělecké formy, který třetím rokem otevírá dialog mezi umělci a diváky. Jedna z programových částí bude letos věnována fenoménu antropocénu. V rámci festivalu se představí jak tuzemští, tak zahraniční umělci ze všech kontinentů světa. Performance Crossings proběhne od 15. do 18. května v prostorech Cross Attic a Holešovická Šachta. ●

→ www.crossattic.com

Dva sešity poznámek

Tvůrčí uskupení Handa Gote otevírá v divadle Alfred ve dvoře dva staré sešity s poznámkami a pokouší se znova natočit fantastický film Jana Dörnera z doby kdysi před dvaceti lety. Projekt Dva sešity navazuje na předchozí inscenaci souboru s názvem Safirová hlava, která se formou filmového parodokumentu a divadelní rekonstrukce pokoušela oživit dávný experiment. Během rekonstrukce se pak za všeho nejvíce vynořuje téma paměti, zapomínání a zámemného přebarování minulosti zářivými barvami. Jedná se o dokumentární divadlo, které si všímá pochybností či neúspěchu a jež akcentuje neohrabost a syrovost své formy. V projektu se Jan Dörner pokouší znova natočit fantastický film, kterým hodlá zahájit svou kariéru filmaře. Film zůstal nedotčený a jediný filmový materiál byl nešťastnou náhodou zničen. Po filmu tak zbyly opravdu jen dva sešity s poznámkami a samozřejmě stopa v paměti tvůrce, ze které se Handa Gote tuto filmově-divadelní rekonstrukci pokouší vytvarovat. Dva sešity jsou na programu od čtvrtka 16. května do neděle 19. května vždy od 20 hodin v divadle Alfred ve dvoře. ●

→ www.alfredvedvore.cz

Mladí vpřed

Mezinárodní filmový festival Young Film Fest, který proběhne v Centru současného umění DOX od 3. do 5. května, nabídne mladým divákům možnost nahlédnout do světa filmu, tvořit i vyjádřit svůj názor. Každý účastník se stane porotcem a vybere ten nejlepší evropský film, který není možné v českých kinech vidět. V pátek 3. května je festival otevřený široké veřejnosti. Čekají na vás krátké prezentace hudebních videoklipů, Young Urban Market mladých designérů či maraton norského seriálu Skam. V sobotu se festival zaměří na skupinu diváků v věku 15-17 let. Padesát porotců vybere nejlepší film z trojice promítaných snímků. Návštěvníci budou mít možnost zúčastnit se i workshopů na téma filmového zvuku, střihu nebo reklamy. Neděle cílí na skupinu diváků ve věku 12-14 let, i zde bude paděsátka porotců vybírat ten nejlepší snímek. Tentokrát vše proběhne ve spojení s celou Evropou v rámci soutěže Young Audience Award, kdy v jednom dni hlasuje více než 50 měst Evropy. Připraveny jsou i workshopy na téma pohybu a obrazu, foto-story-boardu a filmového střihu. ●

→ www.youngfilmfest.cz

V ohnisku poezie

Kateřina Švejdová (*1988 v Pelhřimově) vystudovala výtvarnou výchovu, matematiku a sociální pedagogiku na pedagogických fakultách v Brně a v Praze. Ačkoliv její zabydlování a usídlování bylo klikaté, dnes již několik let žije v pražských Holešovicích. Právě tam, v Ouky Douky, Holešovické Šachtě, v Liberálu, v jehož blízkosti s partou sousedů pořádá Bleši trhy Heřmaňák, nebo v Bio Oko, kde před jedenácti lety pracovala v kavárně, se obvykle rodí její tvůrčí myšlenky a plány. Kateřina momentálně poletuje mezi Nadací Proměny Karla Komárka, kde pracuje jako manažerka vzdělávání, a Villou Pellé v Praze 6, kde působí jako lektorka Nedělní školy umění hrou. Výtvarně-vzdělávací workshopy organizuje spolu s dalšími galeriemi či jednotlivci pro děti i pro dospělé. Pro všechny kavárenské povaleče v současné době připravuje workshopy nazvané Posedlost, zaměřené na tvorění z odpadu, a pro děti z prvního stupně ZŠ zase pořad Recy Kecy na Stream.cz. Její texty, z nichž právě sestavuje svou první básnickou sbírku s autorskými ilustracemi, jsou krátké a stručné. Jak však Kateřina dodává, popisují velké příběhy, které by mohla obsáhnout i divadelní hra či sérii obrazů. Vyprávějí obyčejné zážitky všedního dne v neobyčejném hávu. Příběhy, ve kterých si každý čtenář či kolemjdoucí najde ten svůj... ●

*V tom lese
toho dne
ač jsme se báli
usměj se
stromy domino hrály*

Kořenáče v poliklinice

Nová výstava ve výloze polikliniky s názvem Kořenáče představuje kolekci porcelánových květináčů Pavly Vachunové a Adama Kovalčíka. Výrazovým prostředkem designérky Pavly Vachunové je převážně porcelán a keramika, sochař Adam Kovalčík materiál podřizuje tématu. Ve společném květináčovém projektu navázali oba umělci na předchozí kolekci Dekopr studia Tyformy. Nyní dvojice pracovala s vnitřní i vnější podobou květináčů a dekorativní motivy začala překládat dovnitř květináče. Kolekce obsahuje květináče i podmisky v různých velikostech. V letošním roce získala nominaci od Akademie českého designu a časopisu Elle jako objev roku. Vernisáž se uskuteční ve čtvrtek 2. května od 16.30 hodin, kolekce bude ve výloze Polikliniky Prahy 7 v ulici Milady Horákové k vidění do 23. června. ●

→ www.tyformy.cz

Ochutnávka francouzského divadla

Studio ALTA ožije od 10. do 12. května francouzským divadlem. Festival Sněž tu žábu už popáté přináší osobní setkání se současnou frankofonní kulturou. Hlavním hostem letošního ročníku festivalu je francouzský soubor Collectif OS'O s inscenací Timon/Titus. Mladý autorský kolektiv se zabývá tématem dluhu: ať už se jedná o finanční krizi v EU, nebo napjaté emoce s prarodiči, dluh ale vzniká i vůči Shakespearovi, po jehož dvou hrách se inscenace jmenuje. Čeští režiséři pak představí dva nové frankofonní dramatické texty - experimentální scénickou báseň Namaran dramatičky a herecky Laury Tirandaz a poetickou retro komedií Průvodce sexuální výchovou pro nové tisíciletí kanadského autora Oliviera Sylvestre. Po celou dobu festivalu bude k vidění výstava s názvem Korespondence vzniklá z uměleckého projektu, v němž si česká a francouzská umělkyně, které se nikdy se neviděly a navzájem si nerozumějí, vyměňují dopisy, audionahrávky či fotky. Na programu je i divadelně-ilustrátorský souboj, dva koncerty, diskuze, workshop či tvůrčí ateliér s režisérem Jankem Lesákem věnovaný tvorbě příběhu. Připravené budou i rychlokurzy francouzské a české konverzace. Všechny akce jsou tlumočené nebo přístupné v češtině i ve francouzštině, část programu je zdarma. ●

Pocta Josefu Váchalovi

Výstava v knihkupectví Trigon připomene padesáté výročí úmrtí Josefa Váchala (1884-1969), nezařaditelného výtvarného i životního solitéra, mistra dřevorytu, spisovatele, tvůrce autorských knih a fotografa v jedné osobě. Váchalovo osobité dílo je dodnes živé a ovlivňuje tvorbu celé řady současných umělců. Vystavený výběr z prací několika z nich je poctou a zároveň pozdravem slavnému dřevorytcovi „na druhý břeh“. Na výstavě představí svá díla Oldřich Hamera, František Hodonský, Michal Cihlář, J. H. Kocman, Pavel Piekar, Zbyněk Hraba, Ladislav Sýkora, Petr Palma, Eva Čapková, J. J. Neduha a další. Vernisáž se koná ve středu 15. května od 18 hodin. V červnu se chystá také komentovaná prohlídka a moderované setkání s umělci, kunsthistoriky a těmi, kdo se životem a dílem Josefa Váchala dlouhodobě zabývají. Výstavu můžete navštívit od pondělí do pátku od 10 do 18 hodin v knihkupectví Trigon do 24. června. ●

→ www.trigon-knihy.cz

VOLBY DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Volby do Evropského parlamentu (EP) se na území České republiky budou konat v pátek 24. května 2019 od 14 do 22 hodin a v sobotu 25. května 2019 od 8 do 14 hodin. Hlasování proběhne ve volebních okrscích, jejichž popis s adresami volebních místností je zveřejněn na úřední desce a webových stránkách ÚMČ Praha 7.

Kdo může volit?

Voličem je občan ČR, který alespoň 25. května 2019 dosáhne věku 18 let, je zapsán v seznamu voličů pro volby do EP, popřípadě hlasuje na voličský průkaz, a není omezen ve výkonu volebního práva dle zákona. Voličem je za stejných podmínek i občan jiného členského státu EU, který byl na vlastní žádost zapsán do seznamu voličů pro volby do EP. Seznam voličů do EP byl sestaven k 14. dubnu 2019, po tomto datu nelze voliče do seznamu dopsat s výjimkou voliče, který se v této době přestěhoval a předloží písemné potvrzení o vyškrtnutí ze seznamu voličů v předchozím bydlišti, nebo voliče, který byl zapsán v seznamu voličů v zahraničí a předloží potvrzení o vyškrtnutí vydané příslušným zastupitelským úřadem.

Jak si zařídím voličský průkaz?

Volič, který nemůže nebo nehodlá volit ve svém volebním okrsku, může požádat o voličský průkaz, s nímž může hlasovat v jakémkoliv volebním okrsku na území ČR. Volič může žádat o voličský průkaz osobně nejpozději 22. května 2019 do 16 hodin nebo písemně tak, aby byla jeho žádost doručena obecnímu úřadu nejpozději 7. května 2019 v 16 hodin. Písemná žádost musí být opatřena úředně ověřeným podpisem voliče nebo zaslána v elektronické podobě prostřednictvím datové schránky (nestačí pouhý email). Voličské průkazy budou vydávány od 9. května 2019, a to buď volič osobně (případně osobě, která se prokáže plnou mocí s ověřeným podpisem voliče žádajícího o vydání voličského průkazu), nebo jej lze zaslat poštou.

Jak je to s preferenčními hlasy?

Na vybraném hlasovacím lístku může volič na nejvýš dvěma kandidátům udělit preferenční hlas tak, že zakroužkuje jejich pořadové číslo. Pokud volič zakroužkuje více než dva kandidáty, nebude se přihlížet k žádnému přednostnímu hlasu. Jiné úpravy hlasovacího lístku nemají na jeho posuzování vliv. Poté vloží volič tento hlasovací lístek do úřední obálky. Při vkládání hlasovacího lístku do úřední obálky je třeba dát pozor na to, aby volič omylem nevložil do úřední obálky více hlasovacích lístků. V takovém případě by se totiž jednalo o neplatný hlas. Úřední obálku s vybraným hlasovacím lístkem vloží volič před okrskovou volební komisi do volební schránky.

Co dělat, když se k volbám nemohu dostavit?

Pokud se volič ze závažných, zejména zdravotních důvodů nemůže dostavit do volební místnosti, má možnost požádat o přenosnou volební schránku, kterou ve dnech voleb donesou členové komise k němu do bytu. Návštěvu komise je možno objednat u Odboru správních agend se sídlem U Průhonu 11 na telefonních číslech 603 863 878 nebo 778 110 017, a to i během voleb. ●

Více informací najeznete na webových stránkách ÚMČ Praha 7 www.praha7.cz/potrebuj-zaridit/volby

Text – JUDr. Zuzana Chramostová,
vedoucí Odboru správních agend

Studentské zastupitelstvo

Mládež na Sedmičce může participovat na dění obce i v rámci Studentského zastupitelstva MČ Praha 7. Tento projekt běží na Sedmičce již několik let. Kromě zahraniční spolupráce mají středoškolští zastupitelé za sebou například úklid některých částí Prahy 7 nebo volby studentského starosta, který se loni stal Tomáš Grundza. Projekt promítání pro studenty a žáky, se kterým volby vyhrál, bude realizován letos v létě. V tuhle chvíli se koncept zastupitelstva upravuje, cílem je skrze zástupce ze žákovských parlamentů zapojit i žáky ZŠ. Radnice chce také podpořit spolupráci mladých napříč Sedmičkou i v rámci celé Prahy.

Žáci základních škol na Sedmičce letos znova hlasovali o žákovských nápadech na zlepšení školy. Jak přesně to funguje? Jaké nápadы vyhrály a mohou se děti a studenti ještě nějakým dalším způsobem zapojit do dění ve škole i mimo školu?

Ilustrace – Alexey Klyuykov

Děti - hybatelé změn na školách

Hlasování o žákovských nápadech je součástí školních participativních rozpočtů, označovaných jako pébékka (z anglického participatory budgeting). Druhý ročník se uskutečnil na přelomu roku. Každá škola získala z rozpočtu městské části 50 tisíc korun, o jejichž využití rozhodovali samotní žáci. Ti utvářeli skupiny po třídách nebo podle věku a připravili návrhy projektů na zlepšení prostředí školy. Své nápadы pak prezentovali ostatním žákům. Vyrcholení v podobě elektronického hlasování a vyhlášení vítězných projektů proběhlo v únoru.

Na většině škol se do příslušného rozpočtu vešel více než jeden projekt, takže se letos na šesti školách a dvou detašovaných pracovištích bude realizovat celkem patnáct projektů. Děti se často zaměřily na pohybové aktivity, o čemž svědčí úspěch projektů s názvy Houpačka a trampolína. Vybavení školní tělocvičny, Herní prvky na školní hřiště nebo Nové sportovní dresy. Znovu se ukázalo, že děti školu vnímají nejen jako prostor pro výuku, ale také jako prostředí pro kreativní a kulturní tvorbu – letos tak na Sedmičce vznikne školní kino, rádio, Art zed' nebo Ekokreativní zahrada. Pébékka pomohou vylepšit i vybavení a prostředí škol. Dojde tak na obnovu šatních skříněk, automat na školní potřeby, rostliny v mezipatřech, přijemnější záchody nebo silnější wi-fi.

Pébékka dozvídala od prvního ročníku drobných změn. Ukázalo se například, že není potřeba dávat hlasovací právo rodičům. Ti měli v rámci prvního ročníku přispět k tomu, aby

vítězily smysluplné projekty. Samotní žáci ale přistupovali k hlasování natolik aktivně a zodpovědně, že letos už bylo rozhodování jen na nich. Další změnou byla větší flexibilita škol ohledně průběhu pébék – jediným omezením byl termín ukončení. Účast také nebyla omezena pouze na čtvrtáky a starší žáky jako loni, ale vedení škol mohlo zapojit i mladší ročníky.

Cílem pébék je nejen zlepšování prostředí školy z pohledu žáků, ale zejména možnost si již v raném věku vyzkoušet, že všimavost ke svému okolí, dobrým nápadem a aktivní spoluprací a komunikací s ostatními jsme schopni věci kolem sebe ovlivňovat a přetvářet – zkušenosť, kterou potřebujeme v závěrečném zhodnocení měla celá akce i u samotných žáků velmi kladnou ohlasu.

Zde uvádíme alespoň jeden z nich: „Dokázali jsme spolupracovat a bavit se navzájem námisto toho, abychom všechni byli o přestávce na mobilu.“ Žákovský parlament Korunka teď jedná o podobné výzvy pro celou školu. Děti v mnohém přebírají a kopírují příklad dospělých, před zvažováním zákazu mobilních telefonů je tedy namísto zamyslet se nad tím, jak telefony používáme my sami.

V březnu se uskutečnilo další setkání pedagogů v Centru pedagogické podpory v ZŠ TGM. V rámci projektu Elixír do škol se tentokrát sešli fyzikáři z 2. stupně ZŠ Praha 7, kteří si vyzkoušeli řadu poutavých experimentů a dalších postupů, jak v dětech pěstovat zájem o fyziku a přírodní vědy.

Od ledna 2019 se školská agenda z organizačních důvodů přesunula pod nový vzniklý Odbor vzdělávání a projektového řízení, který sídlí na detašovaném pracovišti Veletržní 33. S dotazy k oblasti školství se obracejte na odbornou referentku Evu Krejcarovou, email: krejcarovae@praha7.cz.

Aktuality

Používání mobilních telefonů i jejich omezování je žhavé téma snad na každé základní škole. Aktivně k tématu přistoupila třída 7.A na ZŠ Korunovační, která základ mobilních telefonů pojala jako výzvu a jeden týden celá třída, včetně třídního učitele i asistentky pedagoga, strávila úplně bez mobilu. Na začátku každého dne všechni uložili svůj telefon do kabinetu třídního učitele a vyzvedli si jej až po vyučování. Za celý týden základ nikdo neporušil a při závěrečném zhodnocení měla celá akce i u samotných žáků velmi kladnou ohlasu.

Zde uvádíme alespoň jeden z nich: „Dokázali jsme spolupracovat a bavit se navzájem námisto toho, abychom všechni byli o přestávce na mobilu.“ Žákovský parlament Korunka teď jedná o podobné výzvy pro celou školu. Děti v mnohém přebírají a kopírují příklad dospělých, před zvažováním zákazu mobilních telefonů je tedy namísto zamyslet se nad tím, jak telefony používáme my sami.

V březnu se uskutečnilo další setkání pedagogů v Centru pedagogické podpory v ZŠ TGM. V rámci projektu Elixír do škol se tentokrát sešli fyzikáři z 2. stupně ZŠ Praha 7, kteří si vyzkoušeli řadu poutavých experimentů a dalších postupů, jak v dětech pěstovat zájem o fyziku a přírodní vědy.

Od ledna 2019 se školská agenda z organizačních důvodů přesunula pod nový vzniklý Odbor vzdělávání a projektového řízení, který sídlí na detašovaném pracovišti Veletržní 33. S dotazy k oblasti školství se obracejte na odbornou referentku Evu Krejcarovou, email: krejcarovae@praha7.cz.

SPOLEČNĚ PRO DOBROU ČTVRŤ

Komplex obytných a kancelářských budov s názvem Astrid Garden vznikne ve vnitrobloku mezi ulicemi U Průhonu a Dělnická. Stavět se začne pravděpodobně v druhé polovině letošního roku. Investor projektu UBM Development přispěje do rozpočtu radnice částkou 2 483 000 korun.

Hobulet květen 2019

Výstavba na Sedmičce doslova bují. S každým novým bytem či kanceláří ale samozřejmě přibývá také odpadu, aut, pasažérů MHD, dětí ve školách či pacientů ve zdravotnických zařízeních. Většinu z těchto služeb takzvané občanské vybavenosti musí pak zajistit radnice ze svého rozpočtu. Stalo se proto dobrým zvykem, že investor nového projektu na rozvoj těchto služeb dobrovolně přispěje do městského rozpočtu. Transparentnost těchto příspěvků nyní na Sedmičce zajišťují jednotná pravidla.

Text – Klára Janicki, vizualizace – UBM Development

Nová výstavba je samozřejmě pro rozvoj každého města důležitá. Na druhou stranu představuje pro vedení obcí de facto komplikaci. Zatímco investoři chtějí stavět a získat z plochy co nejvíce bytů a kanceláří, další rozvoj jakékoliv obce znamená zátež pro stávající obyvatele, lokalitu i veřejný rozpočet. Nejvíce se problém ukazuje na kapacitách mateřských a základních škol. Městská část stejně jako jakákoli obec má totiž ze zákona povinnost zajistit jak dostatek míst v těchto vzdělávacích zařízeních, tak zdravotní a sociální péči a péči o seniory. Na rozdíl od minulosti k tomu však má jen velice omezené pravomoci i rozpočet.

„Za první republiky vydávaly stavební povolení obce a města, někde dokonce sám starosta. Vedení měst tak neslo zodpovědnost za celkový rozvoj obce, zároveň jej ale díky povolovacímu procesu mělo de facto pod kontrolou. Podobně to dodnes funguje v mnoha zemích Evropy. U nás ale již od sedesátých let spadá územní řízení i vydávání stavebních povolení do kompetence státu, městská část má tak jen velmi omezené možnosti, jak svůj rozvoj regulovat,“ vysvětluje dnešní problematické postavení obcí i městských částí radní pro rozvoj Prahy 7 Lenka Burgerová.

Navíc s reformou samosprávy a zánikem okresních úřadů se stavební úřady staly součástí jednotlivých radnic - sídlí tedy ve stejné budově, nicméně se samosprávou nemají nic společného, jde o orgán státní správy, na nějž radnice nemá žádný vliv. Společné sídlo v jedné budově je však pro řadu lidí matoucí.

Rozvoj měst na Západě

Ve většině západních zemí mají obce díky rozvodovací pravomoci s developerem a investory mnohem užší vztah. Obce rozhodují, regulují svůj další rozvoj a kladou si podmínky - ať už je to výstavba mateřské školy v areálu nového bytového komplexu, nebo finanční příspěvek do rozpočtu radnice. „Například v německém Mnichově musí developeri na každý metr čtvereční nově vybudovaných bytů uhradit městu částku 100 eur (asi 2550 Kč). Celkem tímto způsobem v letech 1994-2016 na sociální infrastrukturu města přispěli 211,4 milionů eur, na dopravní infrastrukturu 237,7 milionu eur, na plochy zeleně 130,2 milionu a na plánování a podobné činnosti 49,1 milionu eur,“ shrnuje právnička Vendula Zahumenská, která se tématu smluv mezi obcemi a investory dlouhodobě věnuje.

Žádny podobný institut, díky němuž by se developer automaticky podílel na občanské vybavenosti a rozvoji města, v českém právním rádu zatím neexistuje. Jedinou výjimkou jsou takzvané plánovací smlouvy definované v § 66 stavebního zákona. Na jejich základě se může obec se soukromým investorem domluvit na vybudování potřebné veřejné infrastruktury. Náklady nese investor, který vlastnictví následně z části nebo zcela převede na obec. „Toto řešení je vhodné pro stavby takzvané na zelené louce, například na okrajích Prahy, kde potřebná infrastruktura chybí. Na Sedmičce problémy s chybějícími sítěmi či vozovkami ale vůbec řešit nemusíme, a tento nástroj nám tedy nic nepřináší,“ popisuje radní Burgerová.

Prostor pro vyjednávání s developerem má tak radnice, jak jsme již nastínili, velmi zúžený, přitom je to právě obec, kdo se musí o své nové obyvatele postarat. „Pokud je obec ve své vyjednávací pozici příliš vágní a nedává předem jasné najevo, co od svého rozvoje očekává, nemají developeri motivaci k vyjednávání. Jednoduše podají žádost o vydání územního rozhodnutí a podopru počítají s tím, že obec jako účastník nebo dokonce vlastník infrastruktury zůstane nečinná nebo bude jednat neefektivně a nebude mít dost argumentů,“ ilustruje problém Zahumenská, která momentálně se svým manželem připravuje praktickou příručku o této problematice.

Objektivní a jasná pravidla

Mnohé obce si tak postupně formulují svá vlastní pravidla a touto cestou se vydala i Sedmička. Celý proces se řídí dokumentem Zásady finanční spoluúčasti investora na rozvoji Městské části Praha 7 schváleným zastupitelstvem Prahy 7 v dubnu 2018, jenž určuje jasná pravidla. Radnice se zavazuje, že vybrané peníze použije na občanskou vybavenost - například na budování mateřských a základních škol, sociálních a zdravotnických zařízení apod. Zásady stanovují také standardní výši příspěvku, a to ve výši 500 korun na metr hrubé podlahové plochy.

Tak například investor obytného souboru s názvem Astrid Garden (kancelářská část Astrid Offices a bytová část Astrid Residences) UBM Development, jenž je situován do vnitrobloku mezi ulicemi U Průhonu a Dělnická a který se začne stavět pravděpodobně v druhé polovině letošního roku, se zavázal zaplatit do rozpočtu radnice 2 483 000 korun. Všichni

investoři si navíc mohou finanční příspěvek městské části zahrnout do nákladů projektu.

Původně se se žádostí o příspěvek městská část obracela pouze na realizátory velkých rozvojových projektů. Někdy ale deset malých projektů vydá za jeden velký. Proto do možnosti příspěvku zahrnula městská část i investory půdních vestaveb. Pokud je zde hrubá podlažní plocha rovna či překročí 250 m², pak radnice žádá o příspěvek. S ohledem na ceny prodávaných nemovitostí se jedná o velice symbolické částky, které jsou však i tak pro pokladnu radnice příjemnou vzpruhou. „U půdní nástavby, kde vzniknou dva byty o rozloze cca 100 metrů čtverečních, jež mají hodnotu cca 20 milionů korun, je příspěvek ve výši 100 tisíc Kč,“ ilustruje Tomáš Richter z Odboru rozvoje.

Nejde o odpustek!

Důležité je zdůraznit, že městská část nemůže investory do podobných příspěvků ze zákona nutit, uzavření dohody předpokládá ochotu investora. „Fakt, že stavebníci přistupují k podpisu těchto smluv, je dán někdy jejich skutečnou snahou a ochotou pomoci obci s budováním chybějící infrastruktury. Často ale smlouvy podepisují z obavy, aby jim obce nekladly překážky při realizaci projektu formou odvolání či aktivizování veřejnosti,“ popisuje Tomáš Kaderáček z Asociace developerů.

Na první pohled by se mohlo zdát, že si investor tímto poplatkem tak trochu kupuje souhlas městské části s daným projektem. Podle zastupitele a předsedy komise rozvoje Richarda Biegela, „je třeba dát pozor na to, aby investoři nepochopili uzavření memorandum jako svého druhu odpustek, který jim zajistí souhlas městské části například se zvýšením výšky zástavby“. Tak tomu rozhodně není. „Jde o dohodu investorů a radnice, která nemá vliv na vydání povolení projektu v rámci územního či stavebního řízení,“ uvedl starosta Jan Čížinský.

Dohoda tedy nemá na výsledek povolovacího procesu žádný vliv. Městská část je stejně jako majitelé nemovitostí v okolí stavby pouze účastníkem takzvaného územního řízení. Vyjádřit se může ke každému novému projektu na Sedmičce. „Naším úkolem je dbát na zájmy obyvatel městské části. Nicméně každá naše výhrada k projektu musí mít oporu v zákoně. Takže to opravdu není tak, že bychom šmáhem mohli něco shodit ze stolu. Naše argumenty zkoumá stavební úřad, který je na samosprávě, tedy radnici zcela nezávislý a posuzuje soulad projektu se zákonem,“ popisuje Richter.

Nestrannost zaručuje i fakt, že o příspěvku developerem nejedná primárně Odbor rozvoje, ale Právní odbor. „Ve chvíli, kdy developer podá žádost o územní řízení na stavební úřad, automaticky je mu zaslán dopis od městské části s výzvou k příspěvku. Jak na tu výzvu zareaguje, je na jeho vůli,“ popisuje Kateřina Šilhová Safránková, vedoucí Právního odboru Prahy 7, která měla formulaci pravidel na starosti.

S investorem tak městská část komunikuje již v rámci předběžného stanoviska městské části k jeho záměru. Výhodou pro městskou část i investora je debata o projektu, odstranění nejasností a zbytečných budoucích nedoznění. „Předmětem debat bývá i možnost náhradního věcného plnění místo finančního příspěvku podle konkrétních požadavků

městské části. Někdy se domluví i veřejné projednání projektu s účastí městské části, címž se opět zmírní budoucí námitky veřejnosti vyplývající z nedostatku informací o projektu. Spolupráce je tak výhodná pro všechny zúčastněné strany a investice developer do občanské vybavenosti zvyšuje jeho prestiž mezi ostatními a dělá mu dobré jméno u budoucích vlastníků nemovitostí,“ dodává právnička Šilhová Šafránková.

Šetříme na novou školu

Někdy volí investor opatrnější strategii a radnice se svým záměrem přijde seznámit ještě v jeho úplném zárodku na zasedání komise rozvoje. „Je dobré projekt v komisi předjednat, i když i to je samozřejmě dobrovolné. Často se totiž předejdě zbytečnému prodlužování schvalovacího procesu, kdy se pak musí v projektu něco dodatečně měnit. Když developer na jednání naší komise dorazí, o příspěvku se mu zmíníme. Většina velkých developerů na to slyší a vnímají to jako pozitivní celkový posun kvality prostředí, kde staví,“ upozorňuje Tomáš Richter.

Od loňského dubna, kdy byla pravidla schválena, má radnice uzavřeno 11 smluv, od investorů má tak do svého rozpočtu slíbeno již 20 milionů korun, a dalších 16 smluv v celkové hodnotě 70 milionů korun je momentálně v jednání. Finanční příspěvky od developerů se shromažďují ve zvláštní kapitole rozpočtu radnice, ze které se pak přednostně čerpá na investice do veřejné vybavenosti. Co za tyto finanční prostředky radnice pořídí? „Momentálně jsme zadali zpracování prověrovací hmotové studie nové školy, která by měla stát v ulici Jankovcová. Pracovně se projekt nazývá ZŠ Předelní, protože stojí v místech této bývalé ulice, kde chceme obnovit původní průchod,“ popisuje Tomáš Richter. Výstavba nové školy o velikosti 18 tříd si vyžádá investici ve výši minimálně 150 milionů Kč.

Ostatně právě nejpalčivější problém v podobě nedostatečných kapacit v mateřských a základních školách byl jednou z priorit minulého volebního období. Díky úsilí vedení radnice přibylo v letech 2014-2018 v základních školách 573 nových míst, 249 nových míst v mateřinkách a na většině škol vznikly přípravné třídy. „Školství je pro naši městskou část jednoznačně prioritou. V tuto chvíli nedostatek míst v základních a mateřských školách řeší nemusíme, nicméně musíme být o krok napřed a brát v úvahu další připravovanou výstavbu na Sedmičce. I proto plánujeme vznik nové základní školy a promýšíme další možnosti navýšování míst v našich školách a školách,“ vysvětluje radní pro školství Hana Šíšková.

Slovensko příkladem

Podobně jasně definovaná pravidla, jako má Sedmička, jsou z městských částí Prahy například také v Praze 5. Z pohledu rozvoje celé metropole je ale parciální zavádění vlastních pravidel ze strany jednotlivých městských částí v této oblasti trochu nešťastné. Například na Slovensku funguje od roku 2016 v této věci jednotný zákon č. 447/2015 Sb., o místním poplatku za rozvoj, který ukotví příspěvek investorů do občanské vybavenosti. Má sloužit i jako protikorupční nástroj, který má omezit ochotu zúčastněných stran „dohodnout se“ na různých jiných plněních. Obce mají možnost (nikoliv však povinnost) poplatek zavést.

Poplatek se zavádí přijetím všeobecně závazného nařízení obce, a to třípětinovou většinou zastupitelů. Poplatníkem je pak investor, který pro svůj projekt získal stavební povolení. Výnos z poplatku je použit na úhradu nákladů souvisejících s výstavbou základních a mateřských škol, kulturních, sociálních nebo sportovních služeb, zdravotnických zařízení, sociálního bydlení, veřejně přístupných parků, úpravu veřejné zeleně a výstavbu místních komunikací, parkovacích ploch, veřejného osvětlení či technické infrastruktury. Zákon stanoví rozpětí poplatku mezi 3 a 35 eur za m² a jeho výše závisí na obci. Mezi jednotlivými obcemi se velmi liší, například v Bratislavě se většina městských částí přiklonila k maximální výši poplatku.

Zde, popřípadě kdy dojde k přijetí podobné zákonné normy i v Česku, je zatím ve hvězdách. Městům i obcím by pomohla ale i malá novela stávajícího stavebního zákona. „Pokud by takzvané plánovací smlouvy zahrnuly i příspěvky do občanské vybavenosti a služeb, situace by se značně zlepšila,“ uzavírá radní Burgerová. ●

Chci vědět více...

Úplné znění Zásad finanční spoluúčasti investora na rozvoji Městské části Praha 7 naleznete na www.praha7.cz/potrebuji-zaridit/stavba-rekonstrukce/planovani-stavby/financni-spoluucast-investora-na-rozvoji-mc-praha-7/. Více se o tématu spolupráce obcí s investory dozvítě i z publikace, kterou pro nakladatelství právnické literatury Wolters and Kluwer připravují manželé Zahumenští. Vyjde měla na podzim 2019. Na jejím obsahu se podílel i Odbor personálně právní ÚMC Prahy 7 a znění zásad Prahy 7 bylo autory publikace označeno jako „do detailu dotažené“.

Kolik stojí škola a školky?

Radnice Prahy 7 sice získává peníze na provoz mateřských a základních škol a další služby, nicméně tento příspěvek je nedostatečný. Například na provoz základních škol získává radnice příspěvek z magistrátu a ministerstva práce a sociálních věcí ve výši 16 milionů korun, roční provoz škol ale radnice stojí přes 36 milionů korun. Provoz mateřských škol pak radnice ročně vydělá téměř 15 milionů, dotace pokryje jen 56 procent. Přesná čísla naleznete v nižším rozsahu.

Provoz MŠ

z rozpočtu Prahy 7 – 14 913 973 Kč
externí zdroje (MHMP, MPSV) – 8 357 064 Kč

Provoz ZŠ

z rozpočtu Prahy 7 – 36 370 127 Kč
externí zdroje (MHMP, MPSV) – 16 359 425 Kč

Milé čtenáry, milí čtenáři, tato stránka je určena jednotlivým stranám v zastupitelstvu, které střídavě stanovují otázku k diskuzi.
Možnost odpovědět dostaly všechny strany. Tentokrát se ptá TOP 09 - STAN:

V poslední době došlo k významnému posunu ve sporu magistrátu a nájemce Pražské tržnice v Holešovicích. V příštích letech tak magistrát s velkou pravděpodobností bude moci mnohem efektivněji směrovat vývoj tohoto území. V letošním roce pravděpodobně dojde ke zpracování studie, která by měla určovat budoucí rozvoj tohoto území. Jak si představujete budoucí fungování tržnice? Na co by zpracovatelé studie, případně její zadavatel, určitě neměli zapomenout?

TOP 09 - STAN

Budoucí podoba tržnice by měla odpovídat opakujícím se požadavkům občanů na kulturní místo pro život, které nabízí dostatek příležitostí k relaxaci, kulturnímu a sportovnímu využití, k tradičním nákupům na farmářských trzích a setkávání se v restauracích nebo prostorách komunitního charakteru.

Studie rozvoje tržnice musí respektovat památkovou ochranu tržnice a současně navazovat na záměry rozvoje území v souladu s Metropolitním plánem. Ten počítá s přesunem tramvajové linky do tržnice podél její severní stěny u Jateční ulice a dalšími změnami, jako je výstavba lávky na Štvanici a dále do Karlína. Tyto změny do budoucna

velice zatraktivní část Bubenského nábřeží a posílí relaxační charakter celé oblasti spolu s ostrovem Štvanice.

Vzhledem k tomu, že tržnice má potenciál živoucího centra celoměstského významu, měla by studie řešit i koncept dopravní obslužnosti s akcentem na hromadnou dopravu, cyklistiku a pěší zónu.

V současné době tržnice svými obrovskými asfaltovými plochami přispívá k přehřívání životního prostředí během letních měsíců a je velkým zdrojem „tepelného ostrova“ na Praze 7. Téměř veškerá voda ze střech a asfaltových ploch odtéká do kanalizace a nelze ji využít k ochlazování prostředí. Z tohoto důvodu bychom byli rádi, aby zadání pro rozvojovou studii zahrnovalo i požadavek na akumulaci vody a její využití pro budoucí vodní prvky

v areálu a zálivku zeleně, která, jak předpokládáme, nahradí část stávajících nevyužitých asfaltových ploch. V tomto kontextu je nutno přistupovat i k obnově infrastruktury a sítí v areálu tržnice.

V půlce března jsme navštívili pana radního Vyhánka na MHMP, který je odpovědný za rozvoj tržnice a předpokládá, že studie by měla být zpracována cca do podzimu tohoto roku. Pokud se to podaří včas, bylo by vhodné studii prezentovat na setkání občanů u tradičních kulatých stolů v rámci Místní agendy 21, kde se téma tržnice často opakovalo, a případně získat doplňující náměty. Věříme, že spor s nájemcem brzy dospeje do zdárného konce a že se dočkáme tolik očekávané proměny i v tržnici. ●

J. Hejnic, S. Kodetová, J. Ladin, L. Tůma a Z. Polterová

ANO 2011

V současnosti se v areálu nachází cca 30 zděných nebo částečně zděných budov a desítky pevných stánků, jejichž technický stav je převážně havarijní. Objekty jsou využívány různě, část bohužel vůbec. V tržnici působí několik poboček obchodních řetězců, jako je například Penny Market, drogerie Teta, Mountfield nebo Alza.cz. Důležitou součástí Pražské tržnice jsou tradiční trhy. Každý den (mimo neděly) se konají například zeleninové trhy, které jsou největší v Praze. Konají se zde též sezonní akce s různým lokálním občerstvením, delikatesami, nezávislou módu a doplnky. Neodmyslitelnou součástí areálu je pochopitelně vietnamská tržnice, kde jsou v nabídce především oděvy, najdeme zde však i vietnamskou restauraci. Velkou návštěvnost přináší Pražské tržnici především hudební klub a restaurace SaSaZu. Jedná se o jeden z nejpopulárnějších hudebních klubů v Praze a je často volen jako místo konání různých koncertů. Významným kulturním projektem poslední doby, který sídlí v areálu Pražské tržnice, je divadelní spolek Jatka78. Tento spolek přetvořil bývalá jatka na divadelní sál, kde se pravidelně odehrávají multižánrová představení. Dále Jatka78 nabízí tréninkovou halu, galerii a zkušebnu. Prostor se stal domovskou scénou proslulého Cirku La Putyka (akrobaticko-divadelní soubor), který ve spolupráci se spolkem Jatka78 pořádá úspěšná kulturní představení.

A co tedy dál s tržnicí? Přestože na magistrátu existuje několik studií na využití celého areálu - některé jsou samozřejmě poplatné době svého vzniku, je nutno najít to nepřijatelnější řešení z hlediska celého města i naší městské části. Nás návrh vychází z diskuzí, které na toto téma vedlo hnutí ANO v minulém volebním období na Magistrátu hlavního města Prahy. Pražská tržnice by měla oslovit co nejširší spektrum návštěvníků, sloužit obyvatelům celé Prahy a být snadno dostupná i mimopražským návštěvníkům. Měla by primárně splňovat svou tržní funkci, ale bylo by vhodné ji doplnit o další funkce, které by zajistily život a udržitelnost celého areálu.

Areál by bylo vhodné rozdělit na 4 části, když se severozápadní část areálu byla věnovaná farmářským a rukodělným trhům, jihozápadní gastronomii, severovýchodní velkoobchodu a jihovýchodní sportovnímu a kulturnímu využití. Cílem je zkrátit vytvořit kultivované a živé „město ve městě“, které nabídí návštěvníkům velkou rozmanitost na relativně malé ploše. Je nutno počítat s celkovou revitalizací areálu, včetně nového povrchu či zeleně (vysoká zeleň kolem areálu nebo jako liniový prvek, nízká zeleň na parkovištích a mobilní zeleň, která se v případě větších akcí může přemístit). Rekonstrukce se bude týkat i sítí, vlastních objektů a parteru, neboť parter je místo, které vnímá návštěvník v přímém a prvním kontaktu. Rekonstrukce by měla být rozdělena do etap. Nejdříve se určí prioritní body rekonstrukčního plánu a poté se budou postupně rekonstruovat jednotlivé části areálu. Zároveň je možné určit etapy na základě ekonomické rozvahy, v tom případě by byla rekonstrukce zahájena centrálním

Příslibem navrácení památkově chráněného areálu do rukou Pražanů je vítězství hlavního města Prahy u soudu nad původním nájemcem, i když zatím nepravomocné. Přesto byl učiněn důležitý krok k vytvoření krásného nového prostoru tržnice. Začínáme pracovat na tom, aby v areálu vzniklo živé a kultivované centrum obchůdků, služeb,

korzem a budovou Burzy. Areál má výbornou dopravní dostupnost, v blízkosti je stanice metra C Vltavská a kolem areálu síť tramvajové dopravy. Minulé vedení města v čele s hnutím ANO schválilo výstavbu lávky, která propojí holešovický břeh druhým břehem Vltavy (Karlín) a zároveň povede přes ostrov Štvanice. Toto řešení ještě více zattraktivní celou oblast nejen pro Pražany, ale i návštěvníky Prahy. ●

Ing. Michal Hašek, zastupitel Prahy 7 za ANO 2011

Piráti a Zelení Praha 7

Holešovická tržnice je významné místo na mapě naší metropole, které kvůli vlekému sporu s dosavadním nájemcem, firmou Delta Center, dlouho leželo ladem. Do areálu se neinvestovalo a jeho stav je dnes politován-hodný. V jiných evropských metropolích jsou přitom podobné prostory centrem nákupů, kultury i gastronomie. A přesně takovou tržnici chceme.

Živou a pestrou, kde si najdou své všechny příjemné skupiny, která bude lákat k trávení času po celý den, nejen k levnému nákupu nekvalitního textilu. Zároveň však chceme respektovat roli, kterou tržnice hraje jak pro vietnamskou komunitu, tak pro své současné zákazníky. Podporujeme proto magistrátní návrh na přesun prodeje z rozpadajících se stánků do jedné z hal.

Územní studie na revitalizaci areálu by měla ctít historický charakter místa a zachovat to dobré ze současného stavu - v neposlední řadě vyhlášené gastrostánky, kam mnozí rádi chodíme na asijské speciality, a trhy se zeleninou v hale 22. Tržnice také potřebuje ozelenit - vysadit stromy do dvou hlavních os i na velké plochy parkovišť - a osadit lavičkami a vodními prvky, aby byl v areálu dostatek míst k odpočinku. Holešovickou tržnici tedy chceme otevřenou, plnou pestré nabídky a aktivit pro všechny skupiny obyvatel. ●

Ondřej Mirovský, radní a zastupitel Prahy 7 za Piráty a Zelené Praha 7

PRAHA 7 SOBĚ

Když architekt Josef Srdík na sklonku 19. století navrhl nádherný areál holešovické tržnice, asi nečekal, že jeho secesní a novorenesanční prvky jednou zakryjí načerno postavené stánky s lacinými tretkami a obsadí ho největší pražský nevestinec. Tento smutný příběh se začal psát až v polovině 90. let minulého století. Nájemce, firma Delta Center, tehdy dostal velkorysý bianco šek na paděsáti let pronájem tržnice a využil ho bez zbytku - namísto investic do oprav nechal areál postupně zchátrat.

Příslibem navrácení památkově chráněného areálu do rukou Pražanů je vítězství hlavního města Prahy u soudu nad původním nájemcem, i když zatím nepravomocné. Přesto byl učiněn důležitý krok k vytvoření krásného nového prostoru tržnice. Začínáme pracovat na tom, aby v areálu vzniklo živé a kultivované centrum obchůdků, služeb,

gastronomie, kultury a volného času. Naší vizu je místo pro lidi všech příjemových skupin z Prahy 7 i celého města, kam rádi vyrazí za nákupy, posedět nad kávou ve stínu stromů nebo si užít některý z koncertů a divadelních představení v místních halách.

Nejbližším krokem je ještě letos dotáhnout ověřovací studii, jejíž zadání v Praze právě teď připravujeme. Díky ní zjistíme, jak nejlépe různorodé aktivity v areálu rozložit, aby v tržnici nevznikala mrtvá místa a zároveň se v ní dobré orientovalo. Studie také navrhne varianty ekonomického fungování areálu. Napoví nám ideální mix více i méně výdělečných projektů a nastíni, co finančně městu přinese zkombinování aktivit občanské vybavenosti, jako jsou divadlo nebo galerie, s komerčními nájemci obchodů a restaurací. Chceme nicméně stavět na dosavadních osvědčených aktivitách v tržnici, které zároveň odpovídají dlouhodobé prodeje ovoce a zeleniny v hale 22.

Důležité pro nás je, aby tržnice fungovala jako živý prostor nejen o víkendech, ale v průběhu celého pracovního týdne. Velkou roli v tom bude hrát nejen dostupnost obchůdků, ale i chystané gastronomické nebo kulturní festivaly v Praze, počítáme například se zachováním prodeje ovoce a zeleniny v hale 22.

Skvělou inspirací nám jsou tržnice Torvehallerne v Kodani, Mercado de San Miguel v Madridu nebo Stará tržnice v Bratislavě. Těšíme se, že za takovými místy nebude muset jezdit za hranice, ale jen pár kroků tramvají. Je čas vrátit tržnici zpět Pražanů! ●

Pavel Vyháněk, náměstek primátora a zastupitel za PRAHA 7 SOBĚ

HOLEŠOVICKÁ TOVÁRNA NA MASO II

V létě 1895, po více než dvou dekádách příprav, jednání i vlastní stavby, byly do provozu předány Ústřední jatky hlavního města Prahy v Holešovicích. Praha tak získala moderní provoz, kam byla soustředěna porázka jatečních zvířat a obchod s jejich masem. Obci prostřednictvím městských zvěrolékařů to umožnilo také dohled nad kvalitou a nezávadností zpracovaného a prodávaného masa.

Hobulec květen 2019

Areál jatek byl od počátku provozu rozdělen na dva hlavní části. Západní část areálu přiléhající k Jeronýmově (dnes Argentinské) ulici sloužila jako tržní oddíl. Dobytek sem byl doprovázen většinou po železnici. Menší budovy v této části při bubenškém nábřeží sloužily jako chlévy pro hovězí dobytek. Fungovala zde dvě tržiště pro hovězí dobytek - jedno kryté s kapacitou až 600 zvířat, druhé otevřené, kam se vešlo až 800 kusů dobytka, zpravidla importovaného z Uher nebo Haliče. Tržiště mělo rozlohu přes 3300 m², instalována zde byla masivní zábradlí, ke kterým bylo možno přivázat až 1600 zvířat. Kupující tak měl možnost si nabízený dobytek důkladně prohlédnout. Dnes populární hala č. 22 se zeleninovým trhem byla původně tržnicí vepřového a drobného dobytka, v jednu chvíli zde mohly na svůj osud čekat až tři tisícovky vepřů, skopců nebo telat. Za touto budovou podél Jateční ulice stávaly ještě chlévy pro vepřový dobytek se zvláštním oddělením, tzv. pohodnicí, kam byly soustředovány zdechliny, zkoniškována a závadné maso, jež bylo posléze odvezeno z areálu k likvidaci. U každého ze zdejších objektů byla váha, každé zvíře, které se sem dostalo, bylo kromě zvážení veterinárně prohlédnuto a opatřeno vlastním průvodním listem. Drtíva většina živých zvířat nabízených zde k prodeji byla po prodeji ihned poražena. V jihozápadním rohu této části jatek před železniční rampou stála malá budova přístupná z Argentinské ulice, kde se veřejnosti nabízely produkty z tzv. nuceného výseku. Jednalo se o méně cenné maso, lůj, sádlo apod.

Budovy stojící v ose hlavního vchodu z Bubenškého nábřeží symbolicky oddělují tržní a jateční část areálu. V poměrně výstavní jednopatrové budově nazývané „burza“ sídlila od roku 1922 Dobytčí a masná pokladna, jejímž prostřednictvím se uskutečňovaly veškeré platby za nákup či prodej a služby v areálu jatek. Poskytovala také úvěry řezníkům a chovatelům dobytka. Kanceláře zde měla i filiálka Řeznicko-uzenářské banky. V budově burzy byla i restaurace a byl jejího provozovatele. Hned vedle, téměř ve středu celého areálu, stála dvoupatriová administrativní budova, odkud byl řízen provoz jatek. Kromě toho se zde nacházely kanceláře výběrny poplatků z trhu i jatek a platila se zde i potravní daň. Několik kanceláří tu obsadila finanční stráž, sídlila zde účtárna a několik velkoobchodníků s masem. V objektu také bydlel vrchní zvěrolékař. Mezi burzou a administrativní budovou nechal zamestnanci jatek vztýčit pomník svým kolegům, kteří zahynuli v bojích první světové války. Za administrativní budovou se nacházelo ještě několik menších objektů - byt dohlížitele a skladistě s velkými vraty, kterými se hnal vepřový dobytek z trhu na porázku.

Cesta na smrt

Další částí areálu zabírající téměř dvě třetiny jeho plochy byla porázka - tedy místo, kde se zvířata zabíjela a kde se zpracovávalo jejich maso. Největším objektem z celých jatek byla vepřová porázka v hale, kde dnes sídlí velký prodejce elektroniky. Budova o délce 230 metrů a šířce 50 metrů byla rozdělena na čtyři oddělení. V prvé řadě to byly chlévy, kde bylo možno soustředit až šest tisíc prasat. Hned za chlévy byly tzv. zabijecí - kóje, ve kterých byly vepři po desíti až dvaceti kusech omráčeni a zabiti. Mrtvá zvířata poté „cestovala“ do střední části porázky, tzv. pařírny. Po spaření a vyvrhnutí se rozporcováné maso transportovalo do další části porázky - do masných komor, kde vychladlo. Vnitřnosti a další využitelné části byly zpracovávány v dalších částech jatek.

Poeticky a zároveň trochu morbidně popisuje porázku bagounů (uherských vepřů) v holešovických jatkách časopis *Pestré květy* z roku 1929: „Ale bagouni jsou jako všichni tlustí tvorové nenapravitelnými optimisty a dívají se na svět růžovými barvami. Ale běda! Růžová skla jsou rozbita a udinená prasata zírají tváří v tvář kruté skutečnosti.“

Skutečností tou je šestičlenná parta pařičů, v jejichž ruce je vepř vydán, aby byl veden na smrt. Nevedou ho na černě potažené popravní lešení za doprovodu větších bubenů. Zaženou ho ještě s jinými druhy do malé místnosti, do níž vniká z vedlejších prostor pach páry a krve. Prasata jsou bezradná a kupí se v klubku. Příjezd popravčí, obvykle nejstarší a nejzkušenější paří, rozezene je botou a pak ráz narází tluče kyjem, na konci okovaným, překvapené tvory přes rypáky. Čuníci klesají bez hlesu a jenom jejich zadní nožky s sebou křečovité škubají. Na to jsou vytažena, obvykle po pěti šesti kusech, do vedlejší místnosti, kde jsou zapíchnuta.“

Kromě vyjmenovaných sekcí byla v objektu vepřové porázky ještě oddělená porázka pro závadné kusy a bakteriologická laboratoř. Představu o ruchu ve vepřové porázce poskytuje počty poražených zvířat - v roce 1904 zde bylo zabito a zpracováno 34731 vepřů, o čtvrt století později už jejich počet přesáhl půl milionu.

V sousední hale byly zřízeny tržnice masa, kde se velkoobchodníkům a řezníkům prodávaly jateční produkty. Tato část byla významně rozšířena v roce 1929, tzv. nová tržnice masa byla na rozdíl od staré podsklepená a fungovala zde chlázení - ve dvou takzvaných předchladírnách byla pomocí čpavkového chladicího zařízení udržována teplota v rozmezí 6–8 °C, v chladírně pak těsně nad nulou. Prostory umožňovaly skladovat delší dobu až 300 tun masa. Další (etážová) chladírna - samostatně stojící budova byla ve dvacátých letech postavena nedaleko v další řadě objektů směrem k Bubenškému nábřeží. V hlavní jateční tržnici pak stála budova porázky drobného dobytka (skopové a telata). Kromě ní zde byla dílna a kotelna a architektonicky zajímavá věžička zdejší vodárny. Celý areál byl napojen na běžnou vodovodní síť, ale využívala se zde i voda z místního vrtu. Její rozvádění po jatkách se dělo z nádrže o objemu 100 m³ umístěné ve věži. Trochu stranou, na úrovni věže vodárny, stojí při ulici Komunardů objekt, který byl dostavěn v roce 1930 a sloužil jako sklad kůží.

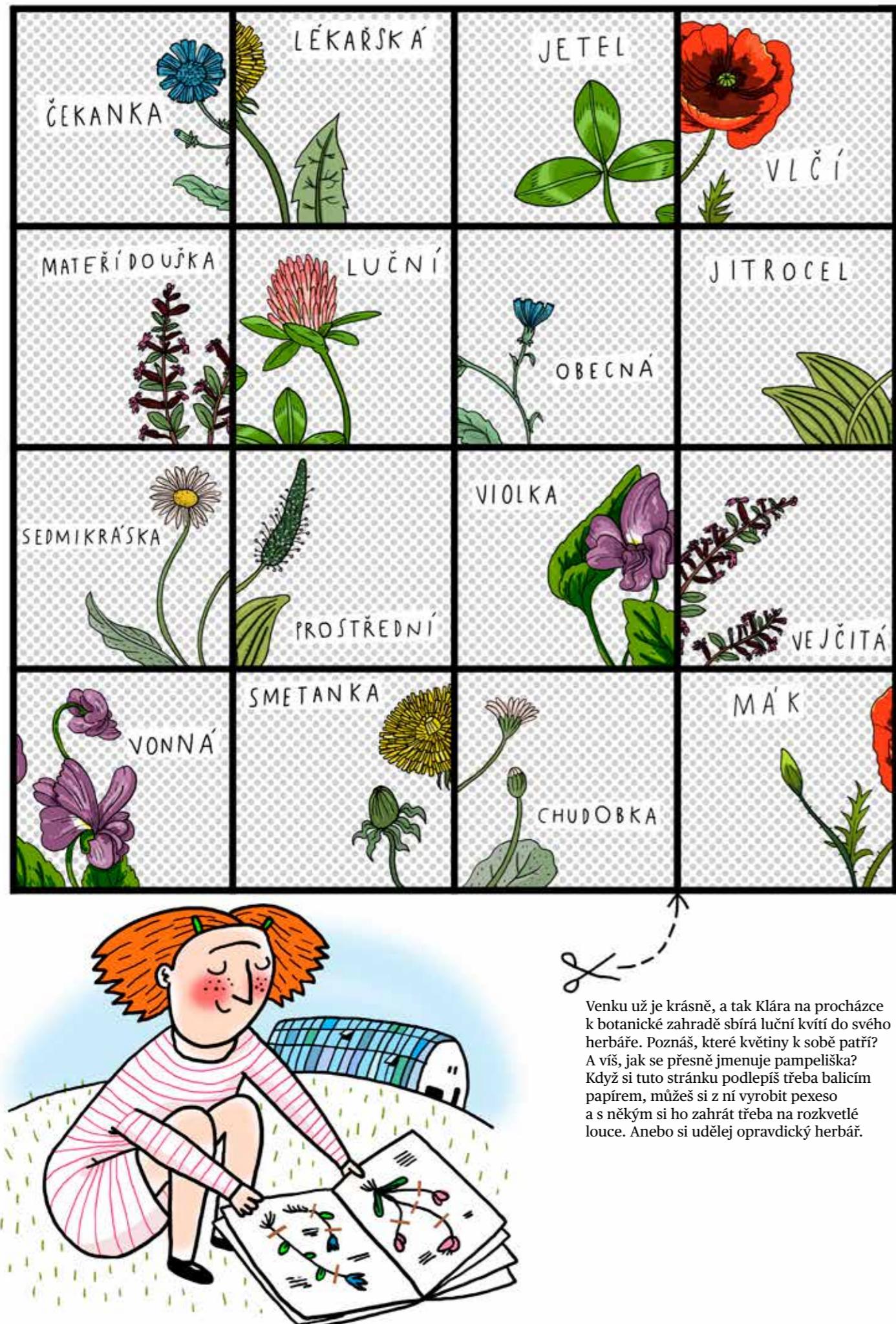
Oběť svého povolání

V další řadě jatečních objektů (kde dnes sídlí například Trafo Gallery) byla umístěna hovězí porázka. Středem budovy procházela široká chodba, podél níž byly umístěny boxy, ve kterých se porázel hovězí dobytek. Zvířata byla usmrčena pomocí střelné zbraně podobné malému hmožďíři, který se přiložil na čelo a mírně klepnutí pomocí speciálního kladívka pak způsobilo zváření okamžitou smrt. Jak se dál postupovalo, popisuje almanach k 35 letům fungování podnika: „Jakmile dobytek nejeví známky života, počnou poražeči stahovati s něho na zemi kůži od nohou a hlavy, hlavu odseknou, otevřou bríšní dutinu a vykoli vnitřnosti. Pak dobytek vytáhnou jeřábem do výše, kůži stáhnou úplně, vyjmou játra, otevřou dutinu hrudní a odstraní plíce se srdcem. Na to odsekou obě přední čtvrtě, kdežto zadek nechají v celku a maso odnesou do komor, resp. odvezou po visuté dráze do předchladírny.“ Hovězí porázka byla podstatně menší než hala, kde se zabíjeli a zpracovávali vepři. Nemí divu - po měř počtu zabitého hovězího dobytka vůči vepřům býval zhruba jedna ku deseti.

Vedle hovězí porázky stála budova držkárny a střevárny - její název vypovídá vše o jejím účelu. Poslední velkou halou v areálu jatek byly chlévy pro hovězí dobytek, dnes je v objektu vykřičený dům.

Velice důležitou součástí a jedním z hlavních důvodů, proč byly centrální jatky zřízeny, bylo zlepšení hygienických podmínek při zpracovávání masa. V roce 1912 zde působilo celkem 11 zvěrolékařů, kteří prováděli nepřetržitou kontrolu dováženého dobytka i produktů odcházejících z jatek. Zdejší veterináři se ale věnovali i vědecko-výzkumné činnosti. Jeden z nich, předseda Spolku českých zvěrolékařů, publicista a veterinář Matěj Prettner, zde na počátku 20. století prováděl výzkum, který měl za cíl objevit sérum proti tehdy vcelku častému smrtelnému bakteriálnímu onemocnění kopytníků - vozhrívce. Sám se ovšem nemoc nakazil a v roce 1907 jí ve věku osmatřiceti let také podlehl.

Již v roce 1930, kdy správa jatek vydala citovanou brožuru připomínající 35. výročí jejich otevření, se hovořilo o nutnosti přesunout provoz z tehdy již hustě obydlených Holešovic na periferii Prahy. Uvažovalo se o novém umístění v Čakovicích nebo Malešicích (první plán na umístění nových jatek právě sem byl vypracován už v roce 1924). Do prvně jmenované okrajové části hlavního města se centrální porázka zvířat nakonec skutečně přesunula. Došlo k tomu však až o více než půl století později na počátku osmdesátých let 20. století a tím také skončila devadesátá letá éra holešovických jatek. ●

Torzo litinové pumpy u vodárenské věže bylo díky restaurátorům a štědrému finančnímu daru ozdobeno znakem hl. m. Prahy, ramena pak nesou dvě lucerny.

Sednout si do sedačky letadla Aero a představit si, jak se cítí piloti během letu, lze v Národním technickém muzeu na výstavě Století se značkou Aero.

Sdílená ekonomika na Sedmičce má k dokonalosti stále daleko. Přesvědčil se o tom polský senior, který v nepřítomnosti majitelů obsadil jednu trojskou vilu. Pospal do růžova, vyjedl jim lednici a vyzkoušel si kravatu pána domu. Teď mu hrozí dva roky vězení.

V soutěži Interiér roku 2018 si první místo v kategorii Veřejný interiér odnesla vodárenská věž na Letné. Blahopřejeme!

V Národním technickém muzeu proběhla konference s odborníky o historii Elektrických podniků a jejich současné rekonstrukci.

Tuto sezonu vás mezi Holešovicemi, Karlínem a Štvanicí sveze nová větší lod'.

U příležitosti 30. výročí protestů na náměstí Nebeského klidu byla v DOXu odhalena bronzová busta čínského spisovatele a aktivisty, laureáta Nobelovy ceny míru Liou Siao-poa.

Nebyl to apríl - prezident Zeman skutečně byl 1. dubna spatřen na Matějské pouti. Zaujalo ho prý obří perníkové srdce a projížďka strašidelným domem.

Proběhla celorepubliková akce Uklidme Česko. V Praze 7 úklid organizovala radnice i spolek Přátelé Stromovky.

Nevyužitý prostor pod letenským kyvadlem bude možná v budoucnosti sloužit jako muzeum nesvobody, zaměřené na historii totalitních režimů v Česku. Alespoň si to přeje městská radní Hana Marvanová. Radnice Prahy 7 je zdrženlivější.

Učitelka Irena Kadlecová a její 3. třída waldorfské školy se sídlem v Letohradské potěšily Záchrannou stanici pro volně žijící živočichy 90 tisící korunami, což je vůbec největší dar, který kdy této instituci věnoval. Děti si peníze navíc vydělaly samy, a to dvěma charitativními koncerty vánočních koled za pomocí herce Petra Vaňka a jeho projektu Zkoleduj se.

Hasičský sbor z Argentinské se těší na novou moderní hasičárnu. Na výstavbu vyhlásili výběrové řízení.

Provoz Nemocnice Na Františku převezme od Prahy 1 hlavní město. Pro obyvatele Sedmičky se jedná o nejblížší a nejdostupnější nemocnici.

V době předvelikonoční zažila Praha 7 dopravní kalamitu: hlavní tramvajová tepna Strossmayerovo náměstí-Hradčanská byla kvůli výměně kolejí na týden uzavřena.

Psalo se před 110 lety (Karlínské listy, 1909)

V magistrální úřadovně v Praze VII. Podáno v uplynulém roce 1908 k úřednímu projednání čísel 37.500. Živností svobodných, obchodních a remeslných bylo opovězeno 256. Peněz došlo do podacího protokolu 111.434 K 15 h. Úrazů bylo ohlášeno a vyšetřeno 1447. Exekuční rozkazů došlo do výpravny 7932, dražeb bylo nařízeno 884 a sekvestrací 36. Úhrn peněz výpravnou exekučně vymožených a přímo odvedených činí 57.707 K 90 h. V berním úřadě v Praze VII bylo celkem přijato 1,685.653 K 24 h. Poštou od jiných úřadů došlo 112.152 K 37 h. Na hřbitově holešovickém bylo roku 1908 pochováno 108 osob a hřbitovních poplatků bylo vybráno 940 K.

Vidět sklářské řemeslo v akci jste na Zelený čtvrték mohli v Glass ateliér Z v Malířské ulici. Symbolicky se zde tavilo zelené sklo.

Nejvyšší kontrolní úřad (NKÚ) vybuduje své nové sídlo v areálu holešovického pivovaru. Projekt zahájili ekologicky – výsadbu několika stromů. Více se o projektu dozvíte v příštích měsících v Hobuletu.

Velký zájem vyvolalo vypouštění asi 50 netopýrů rezavých do Stromovky. Zaměstnanci záchranné stanice pomáhali savečkům vzletět, zároveň museli ukázňovat rozjařené návštěvníky, rozhodnuté za každou cenu udělat svým smartphonem tu nejlepší fotku. Tito imigranti z Prahy 5 (tedy netopýří) doplní už tak početnou kolonii netopýrů ve Stromovce, kde žije až devět různých druhů těchto zvířat.

Památník ticha v Bubnech získal stavební povolení. Půjde o vzdělávací projekt zaměřený proti antisemitismu a všem dalším formám xenofobie.

Abychom stihli Hobulet vytisknout, musí mít uzávěrku už v polovině měsíce. Proto na této stránce mohou chybět některé zprávy, které by si zveřejnění také zasloužily.

SE STAROSTOU U STOLU

16. 5. 2019, 18:00

Restaurace Hamburg
U Průhonu 54

Srdečně vás zveme na setkání se starostou Janem Čižinským a radním Ondřejem Mirovským. Opět se budete moci vedení městské části ptát na to, co vás zajímá, nebo jím sdělit, co máte na srdci.

PRAHA7.CZ

PRAHA 7 ZAVEDLA MOBILNÍ ROZHLAS pro okamžité informování obyvatel

Pokud vám v dubnu nedorazil informační email či SMS o blokovém čištění a výluce tramvají v Praze 7 – znamená to, že ještě nejste přihlášeni v Mobilním rozhlasu. Zaregistrujte se na <https://praha7.mobilnirozhlas.cz> a dostávejte zprávy o dění na Sedmičce s předstihem.

PRAHA7.CZ

PRONÁJEM KANCELÁŘE - 101 M², 5X PARKING PRAHA 7 – TRÓJA, UL. K BOHNICÍM 57/2

Majitel pronajme reprezentativní kanceláře o celkové ploše 101,35 m² v citlivě zrekonstruovaném historickém domě ve výjimečném komplexu historické, památkově chráněné usedlosti a největší pražské vinice Salabka, v bezprostřední blízkosti Botanické a Zoologické zahrady v Troji. Kanceláře se nachází ve třípodlažní samostatně stojící budově, jejíž součástí je recepce se zázemím, šatna, 2x WC a 2x čajová kuchynka. Ke kancelářím náleží samostatný vchod, vjezd s automaticky otevírající se branou a 5 venkovních parkovacích stání. Velmi dobrá dopravní dostupnost – v blízkosti se nachází zastávka busu MHD. Doporučujeme prohlídku nemovitosti, abyste sami mohli pocítit výjimečnost tohoto místa.

VÍCE INFORMACÍ NA: +420 602 129 689, WWW.ROYALREALITY.CZ

Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z

**Základní umělecká škola,
Praha 7, Šimáčkova 16**

SLAVNOSTNÍ KONCERT

31. května 2019 / 19.00 hodin
Sál Martinů HAMU / Lichtenštejnský palác
Malostranské nám. 13, Praha 1

**PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY
2019–2020**

Hudební obor

20.–22. května 2019
(pondělí–středa)
10.00–12.00, 13.00–18.00 h

Výtvarný obor

20.–22. května 2019
(pondělí–středa)
13.00–18.00 hodin

Taneční obor

20. a 22. května 2019
(pondělí a středa)
13.00–18.00 hodin

Sborový zpěv

Radost Praha /
Pueri gaudentes
23. května 2019 (čtvrtok)
13.00–18.00 hodin

www.zuss.cz

Literárně-dramatický obor

20. května 2019 (pondělí)
13.00–18.00 hodin

tel. 220 875 863
e-mail: info@zuss.cz

Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Z Š